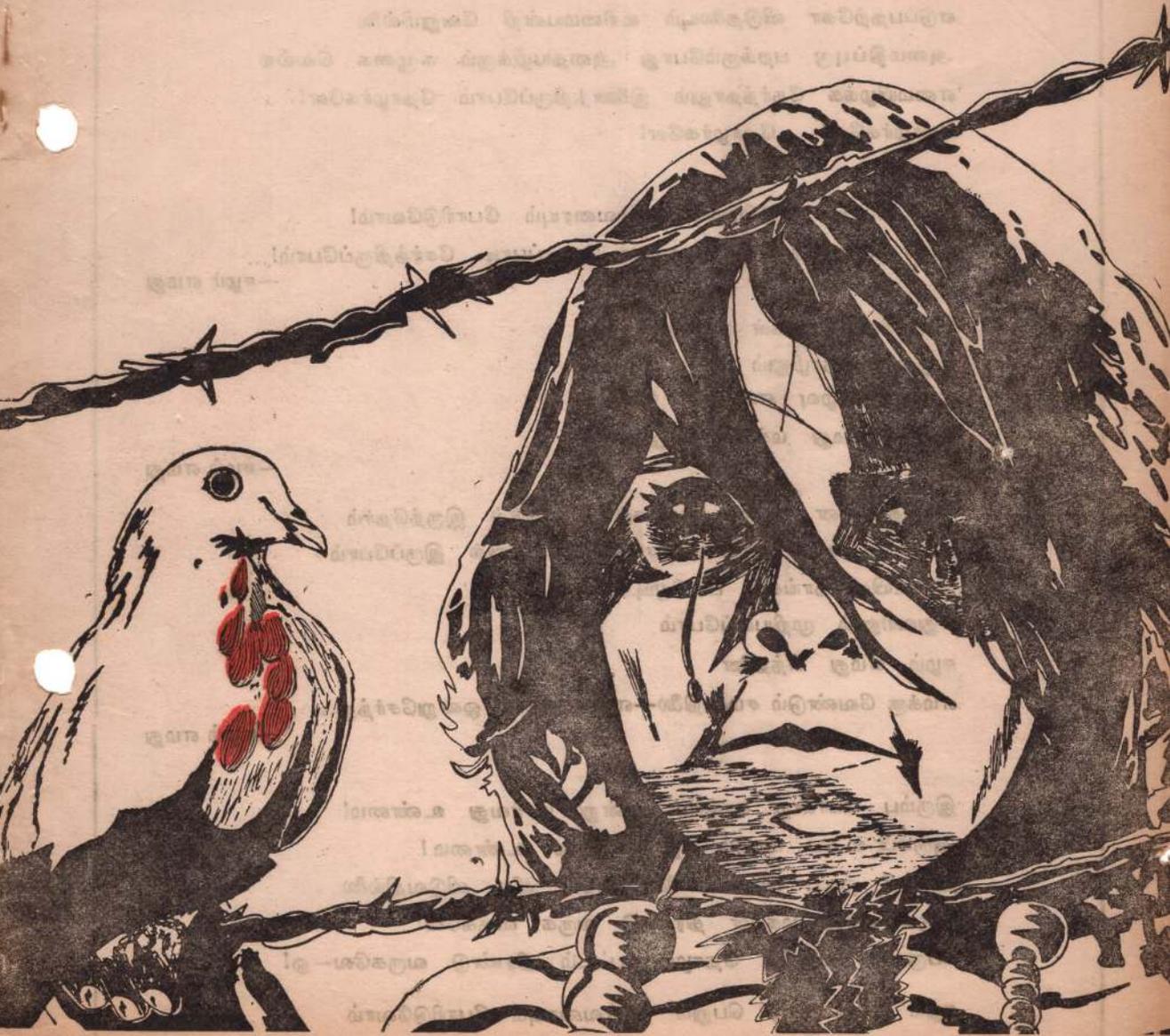

நாடும்

நாடும் நாடு நமது மொழிதமிழ் நம் நாடு நாடும்

எமை இழக்க நேர்ந்தாலும்...!

-அரவிந்தன்

இழப்பதற்கோ அடிமைவிலங்கு அன்றிவேறு எதுவுமில்லை
எடுப்பதற்கோ விடுதலையும் உரிமையன்றி வேறுமில்லை
அமைதிப்புரு பறக்கும்போது அதையழிக்கும் கழுதை வெல்ல
எமையிழக்க நேர்ந்தாலும் இணைந்திருப்போம் தோழர்களே!
தோழர்களே!... தோழர்களே!

ஈழம் எமது நாடுபெறும் நாள்வரையும் போரிடுவோம்!
நாளை எமது நாட்டில் நாங்கள் ஆடிப்பாடி சேர்ந்திருப்போம்!...

—ஈழம் எமது

உழைக்கும் மக்கள் உரிமைகாத்து
உழவும் தொழிலும் கல்வி பேணி
ஏற்றம் தாழ்வு எமக்குள் இல்லை
என்று எமது மக்கள் கூறும்

—ஈழம் எமது

கடந்துபோன நாளில் நாங்கள் சிறையில் இருந்தோம்
நாளை நாங்கள் மரணம் காட்டும் சிறையில் இருப்போம்
இடையில் நாங்கள் பணிமுடிப்போம்
எதுவரினும் முறியடிப்போம்
ஈழம் எமது சிந்தனை
எமக்கு வேண்டும் சமன்நிலை—என்பதற்காய் ஒன்றுசேர்ந்து...

—ஈழம் எமது

இரும்பு போன்ற கரங்கள் ஒன்று சேர்வது உண்மை!
அரும்பி உதய மாகும் ஈழ விடுதலை உண்மை!
திரும்பி ஓடிப் பழக்கமில்லை; கருவி வீழ விடுவதில்லை
வருக வருக மக்கள் திரண்டு வருக வருகவே!
பெருகிப் பெருகித் தோழர் கூட்டம் திரண்டு வருகவே—ஓ!
ஈழம் எமது நாடு பெறும் நாள்வரையும் போரிடுவோம்
நாளை எமது நாட்டில் நாங்கள் ஆடிப்பாடி சேர்ந்திருப்போம்!

ஈழம்

மலர் 1

— இதழ் 5

2-4-84

— அன்பளிப்பு:

ரூபாய் 2

எதிரொலி

ஈழம் எரிகிறது. இன்னல்களையும் வேதனைகளையும் சமந்து கொண்டுள்ள மக்களிடமிருந்து விம்மல்களும், வெறுப்புகளும் ஆத்திரமாக-கோபமாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அடிக்குமேல் அடிவாங்கிக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் தம்மை விடுவிக்கும் மார்க்கத்தை எண்ணி- விடுதலை பெறும் நாளை எண்ணி ஏக்கத்துடன் காத்துள்ளனர்.

இவ்வரசு பதவிக்கு வந்த நாள்முதலாய் இன்றுவரை பட்டமும் பீதியும் நிரந்தரமாகி விட்டது. அரசியல், பொருளாதார சமூக ஒடுக்குமுறைகள் மட்டுமின்றி உடல் ரீதியான இம்சைகளுக்கும், உயிர் இழப்புகளுக்கும் எமது இனம் ஆட்பட்டு நிற்கிறது.

அடக்கு முறைகளை உடைத்தெறிந்து விடுதலைக்கு வழி தேடும் மக்களை மிரட்டி அழித்துவிட அரசு மூர்க்கத்தனமாய் முயன்று வருகிறது. ஜூன் 1979ல் பிரிகேடியர் வீர துங்காவை இணைப்பதிகாரியாக்கி டிசம்பர் 1979க்கு முன் “பயங்கரவாதத்தை” நாட்டிலிருந்து துடைத்துவிட அரசு எடுத்த முயற்சியின் பயனாய் இன்பம், செல்வம் உட்பட பல இளைஞர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது, நினைவிருக்கலாம். அதே போல் தற்போதும் பிரிகேடியர் நளின் செனிவரெத்தினை பொறுப்பதிகாரி ஆக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ இராணுவ ஆட்சிப் பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட பிரதேசம் போல் ஈழம் காட்சி தருகிறது. தேசியப் பாதுகாப்பு என்பது தமிழ்பேசும் மக்களை அழித்து ஒழிப்பதென்றே அர்த்தப்படுகிறது. இந்த தேசியப் பாதுகாப்பிற்காகவே புது அமைச்சு ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் அமைச்சராக லலித் அத்துவத்தமுதலி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

சூன் 1983ல் இலங்கையில் அடக்குமுறை வெடித்த பொழுதும் உலகம் இலங்கையைப் பார்த்து முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டது. இந்தியா, இலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்கள்மீது அக்கறையும் அனுதாபமும் பரிவும் காட்டத் தொடங்கியமையானது “இந்தியத் தலையீடு” என்று அர்த்தப்படுத்தப் பட்டது. இப்பீதியின் அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்கிய அரசு வட்டமேசை மாநாட்டின் மூலம் இனப் பிரச்சனைக்குப் பொருத்தமான அரசியல் தீர்வு காணப்படும் எனக் கூறியது. ஆனால் நடந்து வருவதுதான் என்ன?

அட்டை ஓவியம்
நேரு
கண்ணன்

தொடர்புக்கு
க. பாலன்
10, கங்காராம் தோட்டம்
சென்னை-24

பேச்சுவார்த்தையை இழுத்தடித்துக் கொண்டு எந்தத் தீர்வும் வராத அதே சமயம் திட்டமிட்ட முறையில் தனது இராணுவப் பலத்தை அதிகரித்தது. “இந்தியத் தலையீடு” பற்றி ஆபத்தை பூதாகரப்படுத்தி ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் இறுக்கமான ஆதரவைப் பெற்று நிற்கிறது. பேச்சு வார்த்தைக் காலகட்டத்தில் தன்னை நிலைநிறுத்தப் போதிய கால அவகாசத்தை அரசிற்கு வழங்கியுள்ளது.

ஆனால் தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல் தலைமையோ தூரப்பார்வையற்ற வகையிலேயே நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஈழத்தைப் பெறுவதென்பதோ இனப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படுவதென்பதோ பேச்சுவார்த்தை மூலம் பெறக்கூடியதல்ல- என்னும் அரசியல் ஆரம்ப பாடத்தைக்கூட புரிந்துகொள்ளாத இவர்கள் ஜே. ஆர். நல்லவர், வல்லவர் எனப் புகழாரம் சூட்டினர். ஒருவேளை மாநில சுயாட்சிக்கு இணங்குமாறு பௌத்த பிக்குகளின் முன் மண்டியிட்டனர். காலம் கடந்துபோன இந்நிலையில் பேச்சுவார்த்தையினால் பலன் ஏதும் ஏற்படவில்லை, முன்னேற்றமில்லை என்று முனங்கிக்கொண்டு நிற்கிறார்கள்.

இதே வேளை போராளிகள் எனத் தம்மை பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவர்கள், தம்மைத் தயார் படுத்திக் கொண்டனர்? பேச்சுவார்த்தை வெறும் வெத்துவேட்டு என்பதை ஆரம்பத்திலேயே பல இயக்கங்கள் கணக்கிட்டன. பேச்சு வார்த்தையின் முடிவின்மீது இயக்கங்கள் எதுவும் நம்பிக்கைக்கொண்டிருக்கவில்லை. எனினும் அடுத்த கட்ட தயாரிப்பு வேலைகளில் கணிசமான முன்னேற்றத்தை பெற்றார்களமில்லை.

காலத்துக்குக் காலம் எமது மக்கள் அடிப்படுகிறார்கள், நாடு நகரம் எரிகிறது, மக்கள் கொல்லைப்படுகின்றனர் என்ற ஒப்பாரியே இதுவரை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெறும் ஒப்பாரியை விடுத்து செயலுக்கு ஈறங்கவேண்டிய காலகட்டமே இது. மக்களின் மனக்கிளர்ச்சியை உணர்ந்து அதை வகைப்படுத்தி ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு அணிதிரட்ட வேண்டியதே இன்றைய அவசிய கடமை. கடமையை நிறைவு செய்ய இன்றைய கால கட்டச் சூழல் இயக்கங்களுக்கிடையிலான இணக்கத்தை அவசரப்படுத்தி நிற்கிறது.

எமக்குக் கிடைத்த இக்காலத்திலாவது சூழ்நிலைகளின் நிர்ப்பந்தத்தையும் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பையும் உணர்ந்

தாவது எதிரியைநோக்கி ஒருமுகமாக அனைவரும் திரும்பி இருக்க வேண்டும். பரஸ்பர புரிந்துணர்வுடன் ஒரு ஐக்கிய முன்னணியாவது அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இதைவிடுத்து விளம்பரப் போட்டிகளிலும், வீண் சச்சரவுகளுக்கும் போராளிகள்தொடர்ந்து ஈடுபடுவது வேதனைக்குரிய தொன்றாகும். இவ்விளம்பரப் போட்டியைத் தமக்கு சாதகமாக்கிக் கொண்டே இந்தியா டுடே (INDIA TODAY) பகிரங்க காட்டிகளெடுப்பில் இறங்கி இருக்கிறது. அமெரிக்கப் பின்னணியைக் கொண்ட இப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரை இலக்கையில் ஏற்படுத்தியிருக்குப் பரபரப்பையும் பதட்டத்தையும் யாரும் எளிதில்புரிந்துகொள்ள முடியும். இக்கட்டுரைக்கு அளவுக்கு மீறிய விளம்பரம் கொடுத்த அரசு அதே சமயம் பேச்சுவார்த்தையையும் ஒத்திப்போட்டு இராணுவ காட்டுத் தர்பாரில் இறங்கி இருக்கிறது.

எனவே காலத்தின் தேவையை அறிந்து போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து போராளிகள் அனைவரும் ஐக்கியப்பட்டாக வேண்டிய சூழ்நிலை தோன்றி விட்டது. தொடர்ந்தும் சுடுகாட்டில் நின்று ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருப்பதனை விட்டு மக்கள் போராட்டத்திற்காக ஒன்றுபட வேண்டியது அவசியமென்பதே எமது கருத்தாகும்.

ஒன்றுபடுவோம் போராடுவோம்!!

ஈழத்தை வென்றெடுப்போம்!!

இசுரேல் இருப்பதை நாம் அறிவோம். பூதர்களைக் கடவில் தூக்கி வீச நாம் ஆசைப்படவில்லை. ஆனால் நாம் மரணிக்கவும் விரும்பவில்லை. நாம் வாழவே விரும்புகிறோம். மற்றவர்களும் கூடத்தான். ஆனால் மற்றவர் வாழ்வதற்காக நாம் மரணிப்பதை அனுமதிக்க முடியாது.

எமது நிலத்தைப் பறித்தனர். ஏன்? பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக; எமது தொழில்களை முடக்கினர். ஏன்? பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக; எமது நிலம், தொழில்கள் என்பவை பாதுகாப்புக்கு எப்படி குந்தகமாயின என்று கேட்டோம். அவர்கள் சொல்ல மறுத்தனர். ஏன்? பாதுகாப்புக் காரணத்திற்காக.

- ஒரு பாலஸ்தீனியன்

சமூக விரோத செயல்களும், ஈழ விடுதலைப் போராட்டமும் !

இன்று ஈழத்தின் நிலைமைதான் என்ன? தமது விடுதலைக்காக கிளர்ந்தெழும் மக்களின் உணர்வுகளை எவ்வகையிலேனும் அடக்கிவிட வேண்டுமென ஸ்ரீலங்கா சோவனிச அரசு உணர்ந்து வருகிறது. ஈழப்பகுதி அனைத்தும் இராணுவத்தின் கைகளில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதும், அடையாள அடையின்றி நடமாட முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருப்பதும், எவ்வித காரணமுமின்றி திடீர் திடீரென இளைஞர்களைக் கைது செய்வதும் ஆகிய நடவடிக்கைகள் எமக்கு அரசின் எண்ணத்தைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. ஈழப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கத் துடிக்கும் போராளிகளையும், இயக்கங்களையும் அழித்துவிடலாமென அரசு கனவுகாணுகின்றது. வட்டமேசை மாநாடு என்ற பெயரில் கொழும்பில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி உலகின் கண்களுக்கு தனது கொடூரத்தை மறைக்கத் திரையிட்ட வண்ணம் தனது பெயர்பாடுகளை ஈழத்துக்குள் முடுக்கிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இத்தகைய சூழ்நிலையின் பின்னணியில் ஈழத்துக்குள்ளான சில நிகழ்ச்சிகள் குறித்து எமது கவனத்தை செலுத்த வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம்.

1983-யூலை கலவரத்தின் பின்னால் சோவனிச அரசின் சிவில் நிர்வாகம் சீர்குலைந்தும், பொலிசாரின் பாதுகாப்பு நிலைமைகள் தளர்ந்தும் காணப்பட்டதால் 'எரிந்தவன் வீட்டில் பிடுங்கியது லாபம்' என்ற அடிப்படையில், சமூகப் பொறுப்பற்ற சுயநலமிக்க சில சக்திகள் தம் கைவரிசைகளைக் காட்ட ஆரம்பித்தன. தியாகத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு விடுதலைக்காகப் போராடும் இயக்கங்களின் பெயர்களை இச்சக்திகள் பயன்படுத்திக் கொண்டன. இது இயக்கங்களின் பெயர்களுக்கு களங்கமேற்படுத்தியதுடன் மக்கள் அச்சத்துடன் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிலைமையை தோற்றுவித்தது. ஆரம்பக் காலத்தில் எமது விடுதலை இயக்கங்கள் முதிர்ச்சியடையாத நிலையில் இவ்வகையான நடவடிக்கையையே போராட்ட நடவடிக்கையாக மக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தியதால் தற்போது தீய சத்திகளெது? விடுதலை இயக்கங்களெது? எனத் தெரியாமல் மக்கள் குழம்பிப் போயுள்ளார்கள்.

இவ்வேளையில் தான் விடுதலைக்காகப் போராடும் சில இயக்கங்கள் சமூக விரோத சத்திகளை அழித்தொழிக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். நடவடிக்கைகளாக இயக்கங்கள் மரண தண்டனையை இச்சத்திகள் மீது மேற்கொண்டனர். இங்கேதான் சில விஷயங்களை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. மார்க்சியம் என்பதனை தமது அடிப்படையென ஏற்றுக் கொள்ளும் இவ்வியக்கங்கள் தங்கள் நடவடிக்கைகளின் ஆழ், அகலங்களை புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென விரும்புகிறோம் இவ் வேளையிலேயே நாம் தத்துவ வித்தகன் கார்ல் மார்க்சின் கருத்துக்களைப் புரிய வேண்டியவர்களாயுள்ளோம்.

“மனிதர்களின் வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பது மனிதர்களின் உணர்வு அல்ல, சமூக வாழ்க்கையே மனிதர்களின் உணர்வை நிர்ணயிக்கின்றது,” என்பதன் அடிப்படையில் இச்சமூக அமைப்பை மாற்றுவதைக் குறித்து இச்சமூக விரோத சத்திகளின் அழித்தொழித்த லென்பது முடியாததாகும். அடுத்து சமூக விரோத செயல் என்பதன் அளவுகோல்தான் என்ன? விடுதலை இயக்கத்தின் பெயர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் என்பது மட்டும் தானா? இன்று கொலை செய்யப்பட்ட அனைவரும் இந்த அளவுகோல்க்குள்ள்தான் உட்படுத்தப்பட்டனர்? இதற்கு அப்பாலும் சிலர் தண்டனை பெற்றிருக்கின்றனர். இது சமூக விரோத சத்திகளையும் தாண்டி தங்களுக்கு மாறானவர்களையும் அழித்தொழிக்கும் நிலைக்குச் செல்லாது என்பதற்கும், இன்னொரு இயக்கப் போராளிக்கும் சமூக விரோத முத்திரை குத்தப்படாது என்பதற்கும் என்ன உத்தரவாதம்?

அண்மையில் ஒரு இயக்கம் வெளியிட்ட அதிகார பூர்வமான ஏட்டில் நான்கு சமூக விரோதிகளின் மரண தண்டனைக்கு தாங்கள் பொறுப்பு என அறிவித்துள்ளது. ஆனால் கொலைகளோ பதினென்கையும் தாண்டி விட்டது மிகுதிக் கொலைகளுக்கு பொறுப்பாளிகள் யார்? ஆதலால் இதன் முடிவு எங்குவரை செல்லும்? இவைபற்றியதான கேள்விகளுக்கு பதில்தான்

என்ன? இதனை எப்படித்தான் தீர்த்துக்கொள்
எப்போகிறோம்?

இரண்டு விடயங்களை நாம் கவனத்தில்
கொள்ளுதல் இப்பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் எனக்
கருதுகின்றோம். ஒன்று, இயக்கங்களிடையிலான
புரிந்துணர்வும்- இணைவும். இரண்டு, இயக்கங்
களெனக் கூறும்- “காளான் குழுக்கள்.”

இயக்கங்களிடையே புரிந்துணர்வும்-இணை
வும் என்பது ‘சமூக விரோதி’ என ஒரு இயக்
கம் ஒரு தனி நபரைக் கருதுமா? இருந்தால்-
மற்றைய இயக்கப் பிரதிநிதிகளுடன்- அத்தனி
நபர்-சமூக விரோதிதான் என நிச்சயித்துக்
கொள்ளப்பட வேண்டும். அத்துடன் இன்றைய
கால கட்டத்தில் சமூக விரோதம் என்பது-
காட்டிக் கொடுத்தலையும், இயக்கத்தின்
பெயரை தவறாக பயன்படுத்துதல் என்பதனை
யும் மட்டுமே அளவுகோலாகக் கொள்ளுதல்
வேண்டும். இதற்கும் மேலாக நாம் அளவுகோலை
வைப்போமேயானால் இன்றைய சமூக அமைப்
பின் அத்தனை குறைபாடுகளையும் கொள்ள
வேண்டியேற்படும்-பின்பு நாம் விடுதலை என்
பதனை விடுத்து- போராளி என்பதனை மறந்து
“பொலீஸ்” என்னும் நிலைக்கு செல்லவேண்டி-
யேற்படும். நாம் அடிப்படை கருத்தில்-
போராட்ட முன்னெடுப்பில் இணைய முடியாவிட்
டாலும்- சமூகத்தின் தனிமனிதன் மீதான தண்
டனை யளிப்பிலாவது நாம்- போராளிகள் அனை
வரும் ஒருமுனைக் கருத்தைக் கொண்டவர்
களாய் இருத்தல் வேண்டும். இல்லையேல் இந்
நடவடிக்கையே விடுதலைக்கான புனிதப்
போராட்டத்தை பின்னடைவுக்கு கொண்டு
செல்வதுடன் மக்களின் வெறுப்பை பெறவேண்
டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திவிடும்.

தனிமனித குறுகிய வட்ட மனப்பான்மை
களை சமூக வெளிப்பாடாகக் கொண்ட யாழ்ப்
பாண்ப்பகுதியில் தங்கள் தனித்திறமைகளுக்
கேற்ப- ஒருசிலரை இணைத்து- இயக்கம் காண்
பது என்பது கடந்த காலங்களிலும் தற்போதும்
நிலவி வருகின்றது. இது அனுபவப் பின்னடை
வும், போராட்ட உத்திகளின் கருப் பின்னணி
யையும் கொண்டும் போராட்டத்தை-வடி
வத்தை ஏற்படுத்த முனையும் இயக்கங்களின்
நடைமுறைக்கு மாறான குழப்பமான சூழ்
நிலையை ஏற்படுத்தும். இவர்கள் தாங்கள்
நினைத்தபடி செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள
வதுடன் எதிரியை நோக்கியதான இலக்கை
விட எம் மக்களை பழி தீர்ப்பதிலும்- தனிமனிதர்

களை அழித்தொழிப்பதிலும் கொண்டு சென்று
விடுகிறது. இவர்கள் வளர்ச்சியடைந்த இயக்
கங்களின் நடைமுறைகளைத் தமக்கு சாதகமாக
பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அத்துடன் இந்
தகைய நிலைகளையும் கட்டுப்படுத்தும்- அல்லது
அவர்களை நமது போராட்டத்திற்கேற்ப இணைத்
துக் கொள்ளுவதும் அவசியமாகின்றது. இல்லை
யேல் காளான்கள் போல் தோன்றும்- இவ்வியக்
கங்கள் தொடர்ந்தும் தலைவலியையே ஏற்
படுத்தி- போராட்ட வடிவம் ஏற்படுவதைத்
தடுக்கும்.

இவ்வகையான தன்மைகளையும் கணக்கி
லெடுக்காமல் முன்னேறுவது என்பது-சமூகத்
தில் அராஜகப் போக்கையே கொணரும்- ‘தடி
எடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல்காரனாக’ மாறி
விடும் அபாயத்தையே தோற்றுவிக்கும்.

ஆதலால் விடுதலைஇயக்கம் எது என்பதனை
“முற்போக்கு சக்திகளை ஒன்றிணைத்து, ஒரே
கருத்தோடு விரோதி முகாமில் பாய்ந்து, பழைய
சமுதாய அமைப்பை வேரோடு பிடுங்கி எறிந்து
வாழ்க்கையில் குணம்ச மாறுதல்களைப் புகுத்தி,
புதிய சமுதாய அமைப்பை நிறுவுகிறபோது
அந்த இயக்கம் புரட்சிகரமானது என்று சொல்
லப்படும்” என்னும் ஸ்டாலின் தத்துவார்த்தப்
பின்னணியில் புரிந்து- அடையாளம் கண்டு
அவ்வியக்கங்களிடையே புரிந்துணர்வுடனும்-
இணைவுடன்- இச்சமூக விரோத சக்திகளை
கணித்து- அழித்து விடுதலையை வென்றெடுக்க
முடியும் என்றும் கூறுகின்றோம்.

வளர்ந்து வலுப்பெற்று வருவதும், சமூக
வாழ்க்கையை முன்னேறச் செய்வதும், புரட்சி
கர சக்திகள் அனைத்தையும் தன்பக்கம் இழுத்
துக்கொள்வதும் பாட்டாளி வர்க்கத்தை பிர
தானமாகக் கருதி அதனுடன் அணிவகுத்து
நின்று முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சிகளையேற்
கொள்வதன் மூலமே சமூக விரோதக் குற்றங்
கள் தோன்றுவதற்கான சமூக விரோத வித்துக்
களை ஒழித்துக் கட்ட முடியும்.

“தனி நபர்களின் குற்றங்களுக்காக அவர்
களைத் தண்டிக்காமல், அந்தக் குற்றங்களுக்கு
காரணமான சமூக விரோத வித்துக்களை ஒழித்
துக்கட்ட வேண்டும்.”

-கரால் மார்க்ஸ்

பிலிப்பைன்ஸ் எதிர்காலம் எவர் கையில்?

‘பிலிப்பைன்ஸ் எதிர்காலம் எவர் கையில்’ என்ற இதழ் மூன்றில் வெளியான கட்டுரையின் தொடர்ச்சி முந்திய இதழில் தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களை இட்டு வெளியிட முடியாமல் போனதற்கு மனம் வருந்துகின்றோம். அதன் தொடர்ச்சியை இந்த இதழில் வாசகர்களுக்கு தருகின்றோம். முதலாவது கட்டுரையில் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் வரலாற்றையும் இன்றைய அரசியல் பொருளாதார நிலைகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்தோம். இக்கட்டுரையில் அமெரிக்க மாக்கோஸ் கூட்டுச் சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு எதிராக நடந்து வரும் போராட்டங்களையும் வளர்ச்சியையும் அதில் இயக்கங்களின் பங்களிப்பினையும் எடுத்துப் பார்த்தோம். இரண்டாவது உலகப் போர் நடந்துகொண்டிருந்தபோது ஜப்பானியருக்கு எதிராக குக்வலகப் என்ற கிளர்ச்சிப் படையினர் நடத்திய தீவிரத் தாக்குதல்கள் ஜப்பானியரால் முறியடிக்கப்பட்டதுடன் அன்னிய ஆட்சிக்கெதிரான சகல எதிர்ப்புகளும் போராட்டங்களும், முடிவடைந்தன. இதன் பின்னர் அமெரிக்காவின் நேரடி கட்டுப்பாட்டிற்குள் பிலிப்பைன்ஸ் நாடு உள்ளாக்கப்பட்டு அங்கு முதலாளித்துவ சுரண்டலுக்கு வழிவகை செய்யப்பட்டது.

பொது உடமைக் கருத்துக்களோடு நீங்கள் ஒத்துப்போகிறீர்களோ, இல்லையா. உண்மை என்னவெனில் இந்நாட்டின் சிக்கல்களுக்கு பொது உடைமைவாதிகளோ பொருத்தமான சரியான தீர்வை முன் வைக்கின்றனர் என்பதே.

“பிலிப்பைன்சில் ஒரு கத்தோலிக்க மதகுரு”

பெயரளவில் தமக்குச் சாதாரண வழங்கப் பட்டதையும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தினால் தாம் அடக்கி ஒடுக்கப்படுவதையும் உணர்ந்த சில அறிஞர்கள் 1968ம் ஆண்டு முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை நடத்தி தமது மக்களை சுரண்டலிலிருந்தும், ஒடுக்கு முறைகளிலிருந்தும் விடுவிக்கும் நோக்குடன் பிலிப்பைன்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஸ்தாபித்தனர். அத்தோடு ஆயுதப்புரட்சி மூலமே முதலாளித்துவம் முறியடிக்கப்பட

வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆயுதப் படையாக புதிய மக்கள் இராணுவம் உருவாக்கப்பட்டது. 1965ம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த மாக்கோஸ் படிப்படியாக அதி காரங்களை தனது கையில் எடுத்துக்கொண்டு உலக வங்கி, சர்வதேசக் கடன் வங்கி போன்ற

போராட்டச் சூழ்நிலை கனிந்து விட்டது மக்கள் புரட்சியை விரும்புகின்றனர். மக்கள் புரட்சிகரவாதியாக மாறத் தயாராக உள்ளனர். எமக்குத் தேவை புரட்சியை முன்னெடுக்க இப்போது ஆயுதங்களே.

“தேசிய மக்கள் இராணுவப் பேச்சாளர்”
(NPA)

வற்றின் ஆலோசனையின்படி திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கினர். அதோடு தனது அரசுக்கு எதிரானவர்களை அழித்தொழிப்பதிலும் கவனம் எடுக்கத் தொடங்கினர். இதே வேளையில் புதிய மக்கள் இராணுவத்தினரின் நடவடிக்கைகளில் மாக்கோஸ் அரசுக்கு பல பிரச்சினைகள் உருவாகத் தொடங்கின. தெற்கில் மிந்தானே முஸ்லிம்களின் போராட்டமும் வலுவடைந்துகொண்டு வந்ததனாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும், புதிய மக்கள் இராணுவத்தினதும் நடவடிக்கைகளிலும் தனது திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்த முடியாத நிலையில் மாக்கோஸ் 1972ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் இராணுவச் சட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தினார். இராணுவ சட்டத்தின்கீழ் மக்கள் மிகவும் கொடுமான அடக்குமுறைகளுக்கு உள்ளாக் கப்பட்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும், புதிய மக்கள் இராணுவத்தையும் சேர்ந்த பல தோழர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டனர். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் ஆட்சியாளரின் கெடுபிடிக்கு உள்ளானார்கள். இராணுவ அடக்கு முறையும், முதலாளித்துவ பொருளாதார விஸ்தரிப்பும் இணைந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

எனினும் மக்கள் தொடர்ந்து தமது விடுதலைக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். சகல எதிர்க்கட்சிகளும் ஒருங்கிணைந்து

நாம் எமது விடுதலை இயக்கத்திற்கு முசுலீம் அல்லது இசுலாம் எனப் பெயர் சூட்டாமல் மோரோ எனப் பெயரிட்டதற்குக் காரணம் உண்டு. முசுலீம் அல்லது இசுலாம் எனப் பெயரிடுவதன் மூலம் இது சமயத்தன்மை பெற்று மதப் பேராக கணிக்கப்படும். ஆனால் எமது போராட்டமானது முசுலீம்களுக்கும், முசுலீம் அல்லாதவர்களுமான தாயகத்தை வென்றெடுப்பதற்கு உரியதாகும்.

பிலிப்பைன்சின் MNLF அமைப்பைச் சேர்ந்த மொகான் இக்பால்

தேசிய ஜனநாயகமுன்னணி என்ற அமைப்பின் கீழ் செயற்பட்டன. புதிய மக்கள் இராணுவம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைமையின் வழி காட்டலின் கீழ் ஒடுக்கப்பட்ட சகல தரப்பு மக்களையும் ஒன்றிணைத்து அமெரிக்க மாக்கோஸ் ஆட்சிக்கு எதிராக உக்கிரமான தாக்குதல்களை நடத்தினர். மனித உரிமை மீறலுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக மாபினி (MABINI) இல வச சட்ட உதவிக் குழு (FLAG) புரட்டஸ்தான் வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் (PLL) போன்ற சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சட்ட உதவி வழங்கப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவமாணவர்சங்கம் (SCM), பிலிப்பைன்சு மாணவ முன்னணி (LFS) போன்ற மாணவ அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு மாணவர்களும் அரசின் ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஜனநாயக ரீதியான எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து ஜூனிடோ (UNIDO) என்ற அமைப்பை உருவாக்கி மாக்கோஸ் அரசுக்கு எதிராக போராட்டங்களை நடாத்தினர். இந்த இயக்கங்கள் அனைத்தும் இன்று தேசிய ஜனநாயக முன்னணி (NDF) என்ற அமைப்புடன் இணைந்து அமெரிக்க மாக்கோஸ் என்ற கூட்டரசாங்கத்திற்கெதிராக ஏகோபித்த தமது எதிர்ப்பை காட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். இதே வேளையில் 30 கைத்துப்பாக்கிகளுடன் 1969ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட புதிய மக்கள் இராணுவம் இன்று 39 முன்னணிகளில் நாடு முழுவதும் உருவாக்கப்பட்டு 15000 எண்ணிக்கையாக உயர்ந்துள்ளது. கெரில்லா யுத்த முறையைக் கையாண்டு அரசு படைகளிடமிருந்து அபகரிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களுடன் மக்களின் முழு ஆதரவையும் அன்பையும் பெற்றவர்களாக தேசிய விடுதலை இராணுவத் தோழர்கள் தமது போராட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறார்கள். அமெரிக்காவின் முழு அளவிலான ஒத்துழைப்பையும்,

உதவியையும் பெற்றுவரும் மாக்கோஸ் அரசாங்கம் மக்களின் ஒன்றுபட்ட எதிர்ப்பினால் இன்று ஆட்டம் கண்டுள்ளது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதன் மூலம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கலாம் என்ற மாக்கோஸின் அரசியல் தந்திரோபாயம் அடியோடு நிராகரிக்கப்பட்டு ஆயுதப் புரட்சியே தமது விடுதலைக்கான ஒரே வழியென மக்கள் நம்பிக் கொண்டுள்ளார்கள். அமெரிக்க தளங்கள் இருப்பதனால் புரட்சி நடக்கும் தறுவாயில் வியட்நாமில் நடந்ததுபோன்று அமெரிக்காவின் நேரடித் தலையீடு பிலிப்பைன்சிலும் ஏற்படும் என்பது திண்ணம்.

எனினும் ஒன்றுபட்ட மக்களின் எதிர்ப்புக்கு எந்த சர்வதிகார ஒடுக்குமுறை ஆட்சியும் தாக்குப்பிடிக்க முடியாதென்பது சரித்திரம் கண்ட உண்மை. எனவே பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு மக்களும் இன்று நடத்திவரும் போராட்டம் நிச்சயம் அவர்களுக்கு விடுதலையையும் உண்மையான சுதந்திரத்தையும் பெற்றுக்கொடுக்கும். போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச்செல்லும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் இன்று தமது நாட்டில் சிறுபான்மையினரான முஸ்லீம் மக்களினது தேசிய விடுதலைப்போராட்டத்தை ஒருங்கிணைத்து புரட்சிக்கான வழிவகைகளைச் செய்து வருகின்றார்கள். பிலிப்பைன்ஸ் முஸ்லீம் மக்களின் வரலாற்றையும் அவர்களது விடுதலைப்போராட்ட வளர்ச்சியையும் அனுபவங்களையும் அடுத்த இதழில் ஆராய்வேம்.

(தொடரும்)

இது ஒரு மதப் போரல்ல. நாங்கள் முசுலீம்களாக இருப்பது தற்செயல் நிகழ்ச்சியே. அடக்கு முறையே எம்மைப் போராடத் தூண்டியுள்ளது கிறித்தவர்கள் எமது மத்தியில் உண்டு. எமது படைப் பிரிவுகளின் பொறுப்பாளிகளாகவும் உள்ளனர்.

அல்கி முராத்
இராணுவப் பொறுப்பாளர்
M.N.L.F.

மலையக மக்கள் திரிபுகளுக்குப் பதில்-3

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

மலையக மக்களின் கடந்த காலம் பற்றிய தான சரித்திர பூர்வமான, யதார்த்தமான உண்மைகளை, திரு. காதர் எழுதிய “பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களின் எதிர் காலம்” என்னும் நூலில் தராமல் விட்டுவிடவில்லை. ஆனால் முதலில், ஆதிக்க காலனித்துவ காலத்தில் ஆங்கிலேயரால் முதலாளித்துவ பொருளியல் மேம்பாட்டுக்காக இணைக்கப் பட்ட தமிழ் சிங்களப் பகுதிகளைக் கொண்ட இலங்கைபோல், உலகில் பல நாடுகள் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்திற்குள்ளும், பிரான்சின் காலனித்துவத்திற்குள்ளும், ஸ்பெயினின் காலனித்துவத்திற்குள்ளும், ஜெர்மனியின் காலனித்துவத்திற்குள்ளும் உள்ளாகியிருந்தன. இந்தக் காலனித்துவ ஆரம்பக் காலத்தில் தான் இங்கிலாந்திலிருந்து வெள்ளையர்கள் பெருமளவில் அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, தென்ஓப் பிரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறியதும், பின் முதலாளித்துவ எண்ணங்கொண்டோர் இந்தியா, இலங்கை போன்ற பல நாடுகளில் குடியேறியதும், அதுபோலவே ஸ்பானியர் பெருமளவில் தென்னமெரிக்காவிலும், வியாபார நோக்கங்கொண்டோர் ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் குடியேறியதும், இதேபோல் பிரெஞ்சுக் காரர் அல்ஜீரியா, சிரியா, லிபியா போன்ற அரபு நாடுகளிலும், சையர் (Zaire) போன்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும், ஏன், இந்தியாவில் பாண்டிச்சேரி போன்ற மாநிலங்களிலும் தமது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தினர். இதில் முக்கியம் என்னவென்றால் இந்த நாடுகளிலெல்லாம், அந்த நாடுகளை ஆதிக்கம் செய்த நாடுகளின் மொழியின் ஊடுருவல்களையும், கலாச்சார பண்பாட்டின் தாக்கத்தையும் காணலாம். இருந்தும், அந்நிய ஆதிக்க அடக்குமுறை வருமுன் மொழி வளம் பெற்றிருந்த நாடுகளில் மொழிச் சிதைவு ஏற்படவில்லை. பதிலுக்குச் சொற்கலப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இதையே ஆங்கில ஆட்சிக்குட்பட்ட இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலும் பிரெஞ்சின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட அரபு நாடுகளிலும் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதே வேளையில், இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் மொழி வளம் பெறாத பிரதேசங்களில், அந்நிய ஆதிக்கச் செல்வாக்கு ஏற்படும்போது மொழி “ஆட்கொள்ளல்” ஏற்படுகிறது. இதே போல் இசுப்பானியரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட தென்னமெரிக்க நாடான ஆர்சென்டைனோ போன்ற நாடுகளில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இங்கு இயங்கியல் ரீதியான ஒரு தார்பரிய ததைப் புரியவேண்டும். அதாவது மொழி

(Language) வேறு; பிரதேச மொழி (Dialogue) வேறு; கொச்சைமொழி (Coloquiolism) வேறு; இதுபற்றி இயங்கியல் அறிஞர் பிரெட்டிக் ஏங்கெல்ஸ் உண்மையில் குலமும் (சிறு குடும்ப இனம்) பிரதேச மொழியும் இணைந்து வியாபிக்கக் கூடியவையே. (In fact: tribe and dialogue are substansially Co-Extensive). இந்தக் குலங்களுக்கிடையே கலப்பு ஏற்படுவது இயல்பு. இந்தக் கலப்புக்கு மொழியும் பொருளாதார அரசியலுமே காரணம். இத்தகைய கலப்புகளையே திரு. காதர் குறிப்பிடுகிறார். அதற்குப் பல உதாரணங்களையும் தந்துள்ளார். ஆனால் அதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களை முன் வைப்பதில் தான் அவரது ஆய்வுக் குழப்பத்தைக் காண முடிகிறது. அதாவது, “இனி உலகம் முழுவதும் ஒரே மொழியாக மக்கள் பேசும் யுகமாக வரத்தான் போகிறது. அப்போது அந்தசகல மொழிகளின் சிறப்பான பகுதிகளையும் அந்த உலக பொதுமொழி சங்கமமாக்கிக்கொள்ளும்.” என்கிறார். மொழி வேறு; பொது மொழி வேறு. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஆங்கிலம் உலக பொதுமொழியாக இருக்கவில்லையா? அதற்கு முன் “ஓட்டமான சாம்ராச்சியத்தில்” துருக்கி மொழி பொது மொழியாக இருக்கவில்லையா? இன்னும் சரித்திர ரீதியாகப் பின்னோக்கிப் பார்த்தால் இத்தாலி தேசத்து சாம்ராச்சிய காலத்தில் இலத்தீன் இத்தாலிய மொழி பொது மொழியாக இருக்க வில்லையா? ஏங்கெல்ஸ் எழுதியது போல் “இத்தாலிதான் முதல் முதலாளித்துவ நாடு.” தனது முதலாளித்துவ பொருளாதார மேம்பாட்டை எஃகி தனது மொழியை ஆதிக்க மொழியாக்கி, தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட சில பகுதிகள் அங்கு பொருளாதார ரீதியில் அபிவிருத்தியும் மொழி வளமும் பெறாத பிரதேசங்களிலும் இத்தாலிய மொழி ஆட்கொள்ளச் செய்தது. இதற்குக் காரணம் இத்தாலிய மொழி ஒரு இலக்கிய மொழியாக இருந்தமையாலேயே. ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்துப்படி “இத்தாலிய இலக்கிய மொழி திடீரென அல்லது சகுதிப்பென (At once) உருவாக்கப்பட்டது. இங்கு மற்றுமொரு தார்பரியத்தை உணரவேண்டும். அதாவது “இலக்கிய வளமுள்ள மொழியே, வளமில்லாத பிரதேச மொழிகளை ஆட்கொள்ள முனைகிறது. கலக்கவும் முடிகிறது.”

இதேபோல்தான் ஆங்கிலேய ஆட்சியிலும் உலகின் பல பாகங்களிலும் அபிவிருத்தியடையாத பொருளாதார நிலையால் அதனால்

வளம்பெருத மொழிகள் ஆங்கிலத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டது. இதுவே வட அமெரிக்காவில் நடந்தது. வட அமெரிக்காவுக்குச் சென்ற ஆங்கிலேயர் அங்குள்ள பூர்வீகக் குடிகளான அமெரிக்க இந்தியர்களை அடக்குமுறை மூலம் ஆதிக்கம் செலுத்தி தமது மொழியையும் திணித்தார்கள். இது முதலாளித்துவத்தின் இயல்பே. இருந்தும் இங்கிலாந்திலிருந்து அமெரிக்கா சென்று குடியேறிய ஆங்கிலேயர் தமது அன்றாட நடவடிக்கைகளையும் மற்றும் சம்பிரதாய முறைகளையும் அமெரிக்க சீதோஷ்ண நிலைக்கேற்பவும் அங்கு அவர்கள் மேற்கொண்ட பொருளியல் முயற்சிக்கு ஏற்பவும், அதேனாடு இணைந்த சம்பிரதாயத்திற்கு ஏற்பவும், மாற்றிக்கொண்டார்கள். அத்தேனாடு அதன் அபிவிருத்தியிலும் வளர்ச்சியிலும் அக்கறை காட்டினார்கள். இதற்காக ஆப்பிரிக்கர்களைக் கூலிகளாகவும், அடிமைகளாகவும் அமெரிக்காவிற்குத் தருவித்தனர். இதேபோலதான் இலங்கைக்குச் சென்ற ஆங்கிலேயர்களும், இந்தியாவில் குடியமர்ந்த ஆங்கிலேயரும், இலங்கையில் குடியேறிய ஆங்கிலேயர்களும் இணைந்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள (முக்கியமாக இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி பகுதிகள்) தமிழர்களை இலங்கையில் தமது பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக குடியேற்றினார்கள். இவர்களும் எப்படி, இங்கிலாந்திலிருந்தும், உயர்லாந்திலிருந்தும் சென்று அமெரிக்காவில் குடியேறிய மக்கள் தமது பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களைக் கைவிட்டுப் புதிய வாழ்க்கை முறையைக் கைப்பற்றினார்களோ, அதேபோல்தான் தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்த தமிழர்களும், மலையகப்பகுதி சீதோஷ்ண நிலைக்கேற்ப தமது வாழ்க்கை முறையையும் மாற்றிக் கொண்டார்கள். இங்கு இன்னுமொரு அடிப்படை விபரத்தை அறியவேண்டும். அமெரிக்காவில் கூலிகளாகவும், அடிமைகளாகவும் குடியேற்றப்பட்ட கறுப்பர்கள் படிப்படியாக ஆங்கிலம் பேசத் தொடங்கி தமது பூர்வீகப் பிரதேச குலமொழியை (Tribal Language) மறந்தார்கள். ஆனால் இலங்கைக்கு வந்த தமிழர்களோ, தமது மொழியை விடாது பேணிவளர்த்தார்கள். தோட்டங்களின் உரிமையாளர்களான வெள்ளையரின் ஆங்கிலத்தையும் கற்கவில்லை. அந்த நாட்டின் மற்றுமொரு மக்கட் பிரிவினரான சிங்களவரின் மொழியையும் நாடவில்லை. இதற்குக் காரணம் அடிப்படையில் இவர்கள் பேசக்கூடிய தமிழ்மொழி ஒரு இலக்கியமொழியாக இருந்ததே. இதனால் ஆங்கிலமோ, இல்லை சிங்களமோ ஊடுருவவில்லை. இவர்களது பாரம்பரிய சொந்தப்புவத்தால் “அட்டைக் கடியும் அறிய வழி நடையும் தொப்பித் தோட்டப் பாதையிலே” என்பது போன்று பல நாட்டுப் பாடல்களைப் பாடி தமது அன்றாடக் கருமங்களை

கவனிக்கத் தொடங்கினர். இவர்களுக்கும் இலங்கையில் அப்போதிருந்த பூர்வீகக் குடிகளான தமிழர்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படவில்லை. தமிழையே பேசும் மக்களைப் பிரித்து வைத்திருந்தது பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம்.

“பதுளை, பண்டாரவளை” போன்ற இடங்கள் இலங்கையின் மிக உச்சமான மலைப் பகுதிகளாகும். இது இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தை அடுத்துள்ள பகுதிகள். பதுளைக்கு பக்கத்தில் நிலவோரமாக மகியங்களையும் கடற்கரையோரமாக பொத்துவிலும் உள்ளது மகியங்களைக்கு அடுத்தாற்போல மட்டக்களப்பு. ஆகவே நிலப் பிராந்திய ரீதியில் தமிழர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ள மலையகப் பகுதி- முக்கியமாக தேயிலைத் தோட்டங்கள் கிழக்கு மாகாணத்தை அடுத்துள்ளது. பதுளை, பண்டாரவளையிலிருந்து திருகோணமலைக்கு ஏறத்தாழ 125 மைல்களே. பதிலுக்குக் கொழும்பு 184 மைல்கள், திருகோணமலையில் இயற்கையான துறைமுகமுண்டு! ஆனால் ஆங்கிலேயர்களோ, கொழும்பில் துறைமுகம் கட்டினார்கள். திருமலைத்துறைமுகத்தை தமது கடற்படை இராணுவத்தளமாக அமைத்துக்கொண்டனர். இதனாலேயே அவர்கள் பதுளை, பண்டாரவளை போன்ற இடங்களில் இருந்து திருகோணமலைக்கோ, யாழ்ப்பாணத்திற்கோ புகையிரதப் பாதை அமைக்கவில்லை. பதிலுக்கு நானு ஓயா விலிருந்து கொழும்புக்குப் புகையிரதப்பாதை அமைத்தார்கள். கொழும்பிலிருந்து, தலைமன்னாருக்கு பொல்காவலை ஊடாகவும், மதவாச்சியூடாகவும் புகையிரதப்பாதை அமைத்தார்கள். தற்போது மட்டக் களப்பிலிருந்து தரைப்பாதையாகப் போகலாம். ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, முக்கியமாக வெள்ளையர் காலத்தில் மட்டக்களப்பில் இருந்து பதுளைக்குப் போக வேண்டுமானால், புகையிரதம் மூலமே பொல்காவலை வந்துதான் போகவேண்டும் அதேபோல் புகையிரதப் பாதையமைத்த பின் இந்தியாவிலிருந்து வருபவர்கள், தலைமன்னா ரிலிருந்து பொல்காவலைக்கு வந்து பின் மலைப் பகுதிகளுக்கூடாகப் போகவேண்டும். வெள்ளையரின், தமது “உறிஞ்சும் பொருளாதாரத்திற்கேற்ப” (Exploitative Economy) அமைத்த போக்குவரத்து வசதி தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த தமிழர்களையும் அங்கு வ. கிழக்கில் வாழ்ந்த தமிழர்களையும் பிரித்து வைத்தது. பதுளைக்கு அணித்தாக கிழக்குப் பகுதிகள் இருந்தபோதும் இவர்களுக்கிடையே தொடர்பு (Contact) ஏற்படாது தடுத்ததிலிருந்து ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரித்தானியம் (Dived and Rule) சூட்சமத்தைப் புரிய முடிகிறது.

(தொடரும்)

ஈழத்தில் ஆக்கிரமிப்பு.

வடக்கு, கிழக்கில் இராணுவ ஆட்சி

1981ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பொது நிர்வாகப் பொறுப்பிலிருந்த திரு. லயனல் பெர்னான்டோ (திருகோணமலை), தேவநேசன் நேசையா (யாழ்ப்பாணம்), கமிலஸ்பெர்னான்டோ (மன்னார்) ஆகியோர் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் ஓரளவிற்கு பொதுமக்களின் நன்மதிப்பை பெற்றவர்கள். இவர்களது பதவிகள் இராணுவத்தினரிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ் மாவட்டத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பதிகாரியாக பிரிகேடியர் நளின் செனிவரட்னா நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஏப்பிரர் முதலாந் திகதியிலிருந்து இராணுவ நிர்வாகம் செயற்படுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இது ஈழப் போராட்டத்தை நசுக்க அரசினால் எடுக்கப்படும் முயற்சியில் ஒன்றாகும்.

புதிய அமைச்சு உருவாக்கம்

இதுவரை இல்லாத வகையில் தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சு (Ministry of National Security) ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, அதற்கு லலித் அத்துலத் முதலி என்பவர் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் வடக்கு, கிழக்கின் நிர்வாக இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பாக இருப்பார். இப்பதவியை ஏற்றவுடன் யாழ்ப்பாணம் விஜயம் செய்த இவர், யாழ்ப்பாண தலைமைப் பொலிஸ் நிலையத்தையும் பலாலி இராணுவ முகாமையும் பார்வையிட்டதுடன் அங்குள்ள பொறுப்பதிகாரிகளுக்கு இரகசிய உத்தரவு பிறப்பித்துச் சென்றுள்ளார்.

இளைஞர்கள் கைது

ஈழப்பகுதியின் திருமலை, வவுனியா, யாழ்ப்பாண மாவட்டங்களில், திடீர், திடீரென இராணுவத்தினரால் முற்றுகையிட்டு சோதனையிடப்படுகின்றது. இச்சோதனையின் மூலம் ஏறத்தாழ 300 இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாக எமது தகவல் தரவு சேகரிப்பாளர் தெரி

விக்கிறார். அடையாள அட்டை காட்டப்பட வேண்டுமென்றும் செயல்முறை கடுமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடையாள அட்டை இல்லாதோர் அனைவரும் இராணுவமுகாமிற்குகொண்டு செல்லப்படுகின்றனர். இங்கே இவர்கள் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். இவை ஸ்ரீலங்காவின் எஜமான் அமெரிக்காவினால் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட பாடத்தின் சில பகுதிகள்.

போர் ஒத்திகை-I

முதல் தொகுதிக்குள் அடங்கக் கூடியதான இலங்கைத் துறைமுக முகத்தவாரக் குடாவில் (இது சேருவாவிலைக்கு அருகாமையில், வெருகல் ஆற்றுக்கு வடக்கே உள்ளது, இது முன்பு பிரிட்டிஷாரால் துறைமுகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு தற்போது கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்து வருகின்றது.) அண்மையில் கடற்படைப் போர் ஒத்திகை நடைபெற்றதாக நமது தகவல் தரவு சேகரிப்பாளர் அறிவிக்கிறார். இப் பயிற்சி அளிப்பில் அமெரிக்க கப்பற்படையும் பங்கேற்றதாக மேலும் அறிவித்துள்ளார்.

போர் ஒத்திகை-II

அண்டை நாட்டிலிருந்து தாக்குதல் நிகழும் என்ற அடிப்படையைக் கொண்டு ஸ்ரீலங்கா கடற்படை இராணுவக் கூட்டு போர் ஒத்திகை திருகோணமலைத் துறைமுகப் பகுதிக்குள் (Dock yard) நடைபெற்றதாகவும், பீரங்கிகளும் துப்பாக்கிகளும் வெடிக்கப்பட்டதாகவும், அத்தனை நவீன ஆயுதங்களும் கையாளப்பட்டதாகவும் எமது தகவல் தரவு சேகரிப்பாளர் தெரிவிக்கிறார்.

திருக்கோயிலில் புதைபொருளாய்வி

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள திருக்கோயில் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கஞ்சிக் குடி (12-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஈரோஸ் இயக்கம் தனது செயற்பாடுகளை பிரகடனங்களினூடாகவே மேற்கொண்டது. இதன்படி 1975ம் ஆண்டு லண்டனில் கரு வெடுத்த எமது இயக்கமான ஈரோஸ் 1975 நவம்பர் 23ல் தனது முதல் பிரகடனத்தை வெளியிட்டது.

(1) தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு அவர்கள் வாழும் பகுதிக்குள் தேசிய அந்தஸ்து [State hood] நிறுவுதல்.

(2) அத்தேசிய அந்தஸ்தானது மன்றார் முதல் மட்டக் களப்பு வரை பருத்தித்துறை முதல் பதுளை பொத்துவில் உள்ளடங்கிய பிரதேசங்களாகும்.

(3) பண்டையபாட்டாளிகளென [Classical Proletariat] இனம் காணும் மலையக மக்களை உள்ளடக்கிய தீர்விலேயே ஈழம் நிதர்சனமாகும்.

(4) ஒவ்வொரு போராட்டமும் வர்க்கப் போராட்டமே என்பதனை ஏற்றுக்கொள்ளும்நாம் ஈழத்தின் போராட்டமும் வர்க்க அம்சத்தை உள்ளடக்கியதாகும் என்பதனால் மலையக மக்களை முன்னணியாகக்கொண்ட (Van-Vigard) போராட்டமாக அமைதல்வேண்டும்.

(5) ஈழத்திற்கான போராட்டம் என்பது அனைத்து மக்களின் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டமாகும்.

இவ்வரசியல் பிரகடனங்களினூடாகவே ஈரோஸ் தன் செயற்பாட்டை மேற்கொண்டது. இவைகளுக்கான செயல் வடிவத்தினை 1977ம் ஆண்டு ஏப்ரலில் ஈரோஸ் தனது இரண்டாவது பிரகடனமாக வெளியிட்டது.

(1) ஈரோஸ் செயற்பாடுகள் ஈழத்திற்குள் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

(2) இச்செயற்பாடுகள் பொருளாதார, அரசியல் இணைந்த திட்டங்களினூடாக அமைதல் வேண்டும்.

(3) இத்திட்டங்களில் பணியாற்றி பயிற்சி முடித்த தோழர்கள் ஈரோஸ் செயற்பாட்டை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

(4) இவ் அரசியல் பொருளாதார திட்டங்கள் போராட்டத் தளங்களாக மாற்றப்படவேண்டும்.

(5) ஈழத்திற்குள் போராடும் இயக்கங்களை நமது கருத்துக்கமைய இணைக்கவேண்டும்.

(6) இச்செயற்பாடுகளினூடாக தெரிவு செய்யப்படும் முதல் ஐம்பது தோழர்கள் பூரண இராணுவப் பயிற்சி முடித்தபின் திட்டப் பிரகடன மாநாடு [Planary Session] நடத்தப்படும்.

(7) இத்திட்டப் பிரகடனத்தின் பின் ஈரோஸ் இயக்கமாக பரிணாமம் பெற்று போராட்

எமது பிரகடனங்கள்

எழும்புர
EELAM REV

டத்தை முன்னெடுக்கும் என பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

இப்பிரகடனங்களினூடான செயற்பாட்டின் மூலம் குட்டி முதலாளித்துவ மனப்பான்மைக்கும், பாட்டாளி வர்க்க செயற்பாட்டுக்கு மிடையேயான முரண்பாட்டையும் அதன் விளைவுகளையும் ஈரோஸ் தன் அனுபவமாகப் பெற்றுக் கொண்டது. அத்துடன் மக்களை அணுகுவது குறித்தும் அணி திரட்டுவதுமான, ஆரம்பநடைமுறைச் சிக்கலினூடான அனுபவத்தையும் பெற்றுக்கொண்டது.

இச் சிக்கலைத் தீர்க்கும் வகையிலும் புதிய அணுகுமுறையைப் புகுத்தும் வகையிலும் செயற்பாட்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டதுமான பிரகடனமாக, 1980ம் ஆண்டு முன்னராவது பிரகடனத்தை ஈழத்தில் திருமலையில் வெளியிடப்பட்டது.

(1) ஈழத்தில் இயக்க செயற்பாட்டிற்கென சில அதிகாரங்களைக் கொண்டதான பொது ஆணைக்குழு ஒன்று அமைப்பதென்றும்,

(2) மட்டக்களப்புப் பகுதியில் வேலை செய்வதற்காக அங்கு ஏற்பட்ட இயற்கைச் சீரழிவினைப் பயன்படுத்தி கூரைத் தகட்டுத் திட்டமொன்றை ஏற்படுத்துவதென்றும்,

(3) ஈழம் முழுவதற்குமான இயக்க ஊடகமாகவும், எமது பிரச்சனைகள் சம்பந்தமான சித்தாந்த விளக்கமாகவும் 'தர்க்கீகம்' என்ற பெயரில் மாத இதழ் ஒன்றை வெளியிடுவதென்றும், தமிழ்நாட்டிலிருந்து செயற்படுவதற்கு எமது ஊடகமாக சென்னையிலிருந்து 'பொதுமை' என்ற இதழ் ஒன்றை வெளியிடுவதென்றும்,

(4) தோழரின் அன்றாட சீவனப்பாட்டுக் காக சிறுபண்ணைத் திட்டங்களை செயற்படுத்துவதெனவும் அறிவித்தது.

மேலும் இப்பிரகடனத்தின் வெளிப்பாடானது குடாநாட்டுக்குள் முடங்கிக் கிடந்த போராட்ட மையத்தை கிழக்கு மாகாண எல்லை வரை இழுத்துச் செல்லவும் பாட்டாளி வர்க்க தலைமைத்துவத்துக்கான தகைமை கொண்

டோரை அடையாளங் காணவும் இந்நிகழ்வுகளை மலையகம் வரை விரிவுபடுத்துவதற்கான அடித்தளத்தினை உருவாக்கவும் வழி அமைத்தது.

இவ்வேளையில் ஈழத்தில் 1983 யூலையில் ஏற்பட்ட திட்டமிட்ட கலவர நிகழ்வுகளின் போது தோழர்கள் இராசகிளியையும், சிவானந்த ராசாவையும் வெளிக்கடைச்சிறையிலும், தோழர் நவரட்ண ராசாவை இராணுவ முகாமிலும், அதற்குமுன் இராகலையில் தோழர் குணசீலனை சதிக்கொலை மூலமும் நாம் இழக்க வேண்டியதாயிற்று. இப்பிரகடனம் பிரகடனப்படுத்தும் இவ்வேளையில் அவர்களுக்கு எமது புரட்சிகர அஞ்சலியை செலுத்துவதுடன் அடுத்த செயற்பாடுகளுக்கான உறுதிப்பாட்டையும் நாம் பெற்றுக்கொள்கிறோம்.

இவைகளின் பின்னால் அண்மைய நிகழ்வுகளை கணக்கிலெடுத்து 1984 மார்ச் 22ல் ஈரோஸ் தனது நான்காவது பிரகடனத்தை வெளியிடுகிறது.

1. ஈழவர் போராட்டத்திற்குரிய சூழல் கணிந்திருக்கும் இந்நிலையில் அப்போராட்டத்துக்கான மக்களை தயார்படுத்தி இறுதிப்போராட்டத்திற்கு இட்டுச் சென்று இம்மக்களின் விடிவாகிய ஈழத்தை நிதாசனமாக்கும் வகையில் அகச் சூழ்நிலைகள் அமையவேண்டும் என்பதற்கிணங்க ஈரோஸ் தனது கட்டமைப்புகளை மேலும் இறுக்கமானதாகவும், மக்களை இணைத்துக்கொண்டு போராடக்கூடிய வகையில் செயற்படுவதென்றும்,

2. ஈழவர் போராட்டமானது வர்க்க குணம்சத்தை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்த போதும் தேசிய இனப் போராட்ட வடிவமே கூர்மையடைந்துள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளும் எமது இயக்கம் அப்போராட்ட முன்னெடுப்பில் முனைந்து செயலாற்றும் என்றும்,

3. இன்றைய கூர்மையடைந்து வரும் நெருக்கடிகளில் ஈதிரியின் அசுர முன்னேற்றத்தையும் தாக்குதலையும் எதிர்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் கருதி இன்றைய நிலையில் மற்றய

இயக்கங்களுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதற்கும் இராணுவ கூட்டணி அமைப்பதற்கும் நமது இயக்கம் தயாராய் இருப்பதுடன் தனித்துவம் பேணி ஒதுங்கி நிற்கும் இயக்கங்களை இவ் இணைப்புக்குள் கொண்டுவர முயற்சிப்பதென்றும்,

4. ஈழவர் போராட்டத்தில் எதிரியின் பக்கம் ஏகாதிபத்தியம் துணை நிற்குமென்பதை கணக்கிலெடுக்கும் எமது இயக்கம் எம்மைப் பலப்படுத்தும் திறன் கருதி நேச சக்திகளின் உதவிகளையும், வசதிகளையும் வகையாகப் பெற்று ஆயுதம் தாங்கிய மக்கள் போராட்டம் ஒன்றை முன்னெடுக்கும் என்றும், அரசியல் பிரகடனம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

எமது பிரகடனமானது, ஆயுதம் தாங்கிய மக்கள் போராட்டம் மூலமாகவே ஈழம் நிதர்சனமாகும் என அறைகூவும் அதே சமயத்தில், இணைவும் போராட்டமும் (Unity and struggle) என்ற வகையில் நேச சக்திகளோடு இணைந்து இப்போராட்டம் முன்னெடுக்கப்படுமென வெளிபடுத்துகின்றது. அத்தோடு அடிப்படையில் முதலாளியம் அதன் உச்சமான ஏகாதிபத்தியத்தை வன்மையாக எதிர்க்கும் நாங்கள் நிற, இன வெறி, நவகுடியேற்றவாதம்போன்ற வற்றின் பரம எதிரிகளாவோம் என்பதையும் அதே சமயம் தமது விடிவுக்காகப் போராடும் சருவதேச புரட்சிகர விடுதலை இயக்கங்களின் ஆதரவாளர்கள் பங்காளர்களாவோம் என்பதையும் இப்பிரகடனம் மூலம் பகிரங்கப்படுத்துகின்றோம். மனிதனை மனிதன் சுரண்டும்முறை நீக்கப்படும் வழியான சோசலிசத்தின் வெற்றியே எமது வெற்றியாகும். அதுவே ஈழமாகும்.

ஈழப் புரட்சி வெல்க!

இவ்வண்ணம்

போது ஆணைக்குழு

(இங்கே நாம்- எமது பிரகடனங்களில் இருந்து சில பகுதிகளை மட்டுமே வெளியிட்டிருக்கிறோம்)

(9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யாறு பகுதியில் 50 ஏக்கர் நிலம் புதைபொரு ளாராய்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் இங்கு வசிக்கும் மக்களை வெளியேறும்படி அம் பாறை அரசாங்க அதிபரும், திருக்கோயில் உதவி அரசாங்க அதிபரும் அரச ஆணை மூலம் மக்களை நிர்ப்பந்திக்கின்றனர். இதற்கு முன்பு இப்பகுதிக்கருகிலுள்ள உகந்தை முருகன் கோவிலைச் சுற்றி புனித நகராக்குந் திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொண்ட பொழுது மக்கள் எதிர்ப்பின் காரணமாக கைவிடப்பட்டது. இவ் உகந்தை முருகன் கோவில் என்பது பெளத்த தேவாலயமாக 1981ல் அரசினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மலையகத் தோட்டங்கள்
தனியாரிடம் ஒப்படைப்பு

மலையகப் பிரதேசத்தில் தோட்டத் தொழி லாளர் தொடர்ந்து வெளியேற்றப்பட்ட வண் ணம் இருக்கின்றனர். அண்மையில் இந்நட வடிக்கை மலையக மக்கள் மத்தியிலும் தொழிற் சங்கங்கள் மத்தியிலும் பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியதுடன் நடவடிக்கைகளிலும் இறங்க வைத்துள்ளது. நட்சா திட்டத்தின் மூலம் சில தோட்டங்களை தனியாரிடமும் “ஜன்வசம்” (மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திக் கம்பெனி) இட மும் பகிர்ந்தளித்திருந்தது. தனியார் பொறுப் பேற்ற தோட்டங்களிலிருந்து தோட்டத் தொழி லாளர் உடனடியாக வெளியேற வேண்டியிருந் ததும் இதன்பயனாக ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் அனாதை களாக வீதிக்கு வந்து கொண் டிருக்கும் நிலை தெரிந்ததே. இதன் வளர்ச்சிப்போக்கு அண் மையில் ஜன்வசம் என்ற மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திக் கம்பெனி யின் நிருவாகத்தின் கீழ் இருந்த தோட்டங்களும் புதிய நடவடிக் கைகளின் மூலம் தனியார்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்படும் திட்ட மும் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் மூலமும் தோட் டத்தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி வெளியேற நிர்ப்பந்திக்கப் படு கின்றனர். குறிப்பாக இத் தோட் டங்கள் வெளிநாட்டு முத லாளிகளுக்கு குத்தகைக்கு

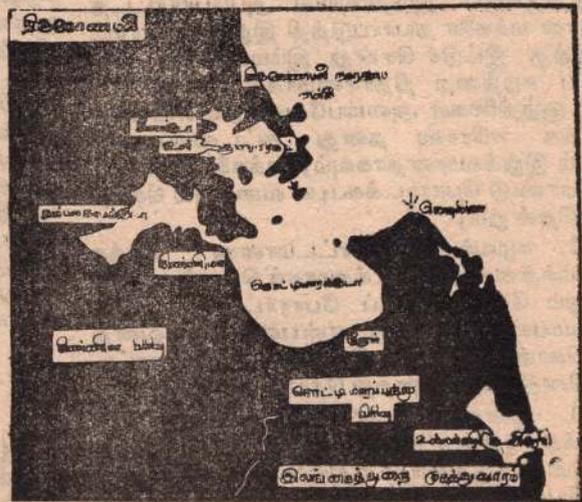
விடப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. இந் நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து தொழிலாளர்கள் போராட்டத்திற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

தேசியப் பயிற்சி முகாம்

ஸ்ரீலங்கா அரசின் தேசிய இளைஞர் மன்றத் தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பயிற்சி முகாம் பொலநலுவையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந் தது. இதற்கு ஈழப்பகுதியிலிருந்து சென்ற இளை ஞர்கள் பாதிவழியில் திட்டமிட்டு காதையர் களினால் தாக்கப்பட்டனர். அதனால் அவர்கள் ஈழத்திற்கு திரும்பிச் செல்லவேண்டியதாயிற்று. ஆதலால் இப்பயிற்சி முகாமில் சிங்கள மொழி பேசும் இளைஞர்கள் மட்டுமே கலந்து கொண்டனர். இப்பயிற்சி முகாமில் இராணுவப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டதாக எமக்குத் தகவல் கிடைத் துள்ளது. அதாவது இப்பயிற்சி முடித்த இளை ஞர்கள் இராணுவ சீருடை தரித்து கொழும்புத் தெருக்களில் நடமாடியதைக் கூடியதாக இருந்தது. இப்பயிற்சியில் வெளிநாட்டுப் பயிற்சி யாளர் கலந்து கொண்டதாக சந்தேகிக்கப் படு கிறது.

இராணுவம் குவிக்கப்படுகிறது

ஏறத்தாழ 6000 சிங்கள சோவனிச அரசின் இராணுவம் வடக்குப்பகுதியில் குவிக்கப்பட் டிருக்கிறார்கள். திடீர், திடீரென புதிய புதிய இடங்களில் இராணுவ முகாம்கள் திறக்கப்பட் டுள்ளன.

இராணுவத் தளங்களின் ஊடாக நவகாலனித்துவம் - சிறீலங்கா!

அண்மைக் காலமாக வாசிங்டனுக்கும் சிறீலங்கா அரசிற்கும் இடையே நடைபெற்ற இரகசிய பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாக சிறீலங்காவிற்கு இராணுவ உதவிகள் வழங்குவது தொடர்பாகவும், அதே சமயம் திருகோணமலை துறையில் கடற்படைத் தளம் அமெரிக்கா அமைப்பது தொடர்பாகவும் சில அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவந்துள்ளது. அமெரிக்க மக்கள் பிரதிநிதி சபையின் பாதுகாப்பு சீராக்கல் குழுவின் தலைவரான ஜோசெப் அட்டாபே தலைமையில் அமெரிக்க காங்கிரஸ் உறுப்பினர் குழுவொன்று இவ்வருடம் சனவரியில் சிறீலங்காவிற்கு வருகை தந்தது. இத்தீவில் சனநாயகம் தொடர்ந்து பேணப்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டிய உதவிகளை அமெரிக்கா அளிக்குமென்ற உத்தரவாதத்தை சிறீலங்கா அரசிற்கு வழங்குவதே தனது வருகையின் நோக்கம் என்று இவர் கூறினார். மேலும் இவர் ஜெயவர்த்தன அரசிற்கு அவசியமானதும் அதிகரித்ததுமான இராணுவ உதவிகள் வழங்கப்படுமென்றும், சிறீலங்கா கடற்படையின் தரத்தினை உயர்த்துவதும், தக்கப் பயிற்சிகள் வழங்குவதும் அமெரிக்காவின் பிரதான நோக்கங்கள் எனப் பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். சில மாதங்களுக்கு முன்னர் அமெரிக்க பாதுகாப்பு அமைச்சர் கல்பார் வெயின்பேகர் தீவுக்கு வருகை தந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. அமெரிக்கா வழங்கும் இராணுவ உதவியானது இங்கு இராணுவ தளம் ஒன்றை அமைக்க வழிகோலும் என அஞ்சப்படுகிறது. (அமெரிக்காவைப் பொறுத்தளவில் சனநாயகத்தைப் பேணுதல் அல்லது உறுதிப்படுத்தல் என்பதற்கு அர்த்தமே வேறு. சனநாயகத்தைப் பேணுவதாகக் கூறிக்கொண்டு 1919 ஆம் ஆண்டு சோவியத்தின் புரட்சியை முறியடிப்பதற்காக அங்கு அமெரிக்கா படை அனுப்பியது. 1948-49 ஆம் ஆண்டுகளில் கிர்சுக்கும் படை அனுப்பியது. 1948-53 க்கும் இடையில் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் அமெரிக்க வீரர்களை பிஸிப்பைன்சுக்கு அனுப்பியது ஏறத்தாழ மூன்றரை லட்சம் துருப்புகள் 1950-53 க்கு இடையில் கொரியாவில் சனநாயகத்தைப் பேணுவதற்காக அனுப்பப்பட்டது. 1964 ஆம் ஆண்டு கொங்கோவிற்கும் அதேயாண்டு பகு

மா கால்வாய்ப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட படைகளும் 1963-74 க்குமிடையில் வியட்நாமிற்கு அனுப்பப்பட்ட படைகளும், 1953 ஆம் ஆண்டு 14,000 கடலோடி வீரர்களை லெபனானுக்கு அனுப்பியதும், திரும்பவும் 1983-ஆம் ஆண்டு 800 க்கும் மேற்பட்ட வீரர்களை அனுப்பியதும் சனநாயகத்தை பேணுவதற்காகவேயாகும். மிக அண்மையில் கிரனடாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட அமெரிக்கப் படைகள் தமக்கு ஆதரவான அரசியலை உருவாக்கியதுடன் இராணுவத் தளம் ஒன்றையும் உருவாக்க முயலுதல் அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை சனநாயகத்தைப் பேணுவதாகும். லத்தீன் அமெரிக்காவில் சனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க கிளமிய அமெரிக்கா, சனநாயகத்தைப் பேண ஏறத்தாழ 550 சதிக்கவிழ்ப்பு முயற்சிகளில் பெரும் பங்கு கொண்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.)

சிறீலங்கா அரசானது நாட்டின் இறைமைக்கும் ஒற்றுமைக்கும் ஊறுவிளைவிக்கும் சக்திகளாக இந்தியத் தலையீட்டையும், உள்நாட்டில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்த முயலும் சக்திகளையும், இவை சோவியத் ஆதரவோடு செயற்படுவதாகவும் குற்றம் சாட்டுகிறது. கடந்த யூலையில் நடைபெற்ற இனக் கலவரத்தில் சோவியத் திற்கும் தொடர்பிருந்ததாகக் கூறி சோவியத் சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை அரசு தடை செய்தது. ஆயினும் எத்தகைய சான்றுகளும் கிடைக்காத நிலையில் கட்சி மீதான தடை நீக்கப்பட்டது. எனவே இது தேவையற்ற அச்சமென அரசியல் அவதானிகளால் கருதப்படுகிறது. அண்மைக்காலமாக இலங்கையில் இந்தியத் தலையீடு பற்றிய பலவிதமான செய்திகள் சிங்கள மக்களிடையே பரப்பப்படுகின்றன. ஜே. ஆருக்கு சார்பான பத்திரிகையொன்று அண்மையில் “சில சூழ்நிலைகளைப் பயன்படுத்தி இந்தியா எம்மீது படையெடுக்கத் தீர்மானித்தால் அதை இறுதிவரை எதிர்த்துப் போராடுவோம். நாம் தோற்கக்கூடும். ஆனால் அத்தோல்வியை சுயகௌரவத்தோடு எதிர்கொள்வோம்” எனக் குறிப்பிட்டது. சமீபத்திழர் இன்னல் தொடர்பாக இந்தியாவில் காட்டப்படும் ஆதரவு இலங்கையில் இந்திய தலையீடு என்ற பொருளில் கொள்ளப்படுகிறது. இவை

யெல்லாம் அமெரிக்கா சிறீலங்காவில் நிலை கொள்வதற்கு அவிழ்த்து விடப்பட்ட கட்டுக் கதை என ஜே. ஆரின் அரசியல் எதிரிகள் கூறுகின்றனர்.

இவ்வாறு முடிவுக்கு வருவதற்கு வரலாற்று ரீதியான சான்றுகள் உண்டு. 1948ம் ஆண்டு பிரித்தானியா தீவிலிருந்து வெளியேறிய பின்னர் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்ப அமெரிக்கா அயராது முயன்று வருகிறது. 1954ம் ஆண்டு தீவிர கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பாளரான யோன் கொத்தலாவலை பிரதம மந்திரியாக இருந்த போது சியாட்டோ (SEATO) எனப்படும் கம்யூனிச எதிர்ப்பு கூட்டமைப்பில் இலங்கைகிணையக் கூடிய நிலைக்கு அமெரிக்கா உந்தித்தள்ளிய பொழுதும் அப்போது ஏற்பட்ட தேசிய எதிர்ப்பு காரணமாக இம்முயற்சி கைகூடவில்லை.

1952ம் ஆண்டு சீனாவோடு ஏற்பட்ட வர்த்தக ஒப்பந்தத்தை கடுமையாக எதிர்த்த காலந் தொட்டு “அமெரிக்க அடிவருடி” என்று அழைக்கப்படும் ஜெயவர்த்தன அமெரிக்காவின் உற்ற நண்பராவார். எனவே இவரது காலத்திலேயே அமெரிக்கா தனது நோக்கத்தை இங்கு பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால் இந்தியாவின் கடும் எதிர்ப்பு காரணமாகவே தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்ற அமெரிக்காவால் முடியவில்லை. அணிசேரா இயக்கத்தில் ஸ்ரீலங்கா முக்கிய பங்கு வகித்த பொழுதும் ஜெயவர்த்தன அமெரிக்காவிற்கு சார்பாக செயற்பட்டதற்கு சான்றுகள் உண்டு. முன்னர் சிறீலங்காவால் இந்துமா கடலை அமைதிப் பிராந்தியமாக்கும் பிரேரணை ஐ. நா.வில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள பொழுதும் அப்பிரேரணையை வலுவடையச் செய்யும் வகையில் ஜெயவர்த்தன அரசு செயல்படவில்லை. இவ்வரசின் இந்துமாகடல் தொடர்பான அதிகார பூர்வ அறிக்கைகளில் அமெரிக்காவின் “டியாகோ கார்சியா” இராணுவ தளம்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. ஆப்கானிஸ்தான், கம்யூசியா தொடர்பான அமெரிக்காவின் நிலைப் பாட்டையும், போக்லாந்து தொடர்பான பிரித்தானியாவின் நிலைப்பாட்டையும், இவ்வரசு முற்றாக ஆதரித்தது. அதேசமயம் உள்நாட்டில் மேற்கத்திய பஸ்தேச வர்த்தக கம்பனிகளை எவ்விதத்தடையுமின்றி இயங்கவிட்டது மட்டுமின்றி அவை நாட்டுடமை ஆக்கப்படமாட்டாது என்ற உத்தரவாதமும் வழங்கப்பட்டது. மிக அண்மையில் மீண்டும் ஆசியா பவுண்டேசனும் (Asia Foundation) அமைதிப்படையும் (Peace corps) நாட்டினுள் வர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க வாடுவி (Voice of America) பல விரிவாக்கப்பட்ட வசதிகளை இங்கு பெறுகிறது. இவையெல்லாம் அமெரிக்காவின் பொருளாதார

உதவியைப் பெறுவதற்கான தகைமையை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டன. அதே சமயம் அமெரிக்கா இப்பொருளாதார உதவிகளைப் சாட்டாகப் பயன்படுத்தி தனது இராணுவ நலன்களைப் பெற முயல்கிறது.

அமெரிக்காவிற்கு நீண்டகாலமாகவே திருகோணமலை கடற்படைத் தளத்தின்மேல் கண்ணிருந்து வருகிறது. 1981ம் ஆண்டு பெர்முடா கரையோரக் கூட்டுத் தாபனத்திற்கு (Bermuda costal corporation) திருகோணமலையை அமெரிக்க கப்பல்களுக்கு எண்ணெய் வழங்கும் வசதியை வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இவ்வசதியை அமெரிக்க போர் கப்பல்களும் பெறமுடியும் என்று தெரிய வந்தபோது சர்வதேச எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. குறிப்பாக இந்தியா எதிர்த்ததன் காரணமாகத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

1981ம் ஆண்டு ஜெனரல் டேவிட்சீ ஜோன்ஸ் என்ற அமெரிக்க கூட்டு இராணுவ தலைமை பீடத்தளபதியால் “அமெரிக்க இராணுவத்தளங்கள்” என்ற தலைப்பிட்ட கைநூல் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது இக்கைநூலில் வரைபட மொன்றில் திருகோணமலை தமக்கு தள வசதி அளிக்கும் துறைமுகமென்றும் சோவியத்திற்கு இவ்வசதி மறுக்கப்பட்டுள்ளது. என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனை ஏப்ரல் 1981ம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஓஸ்மன் ஜயரட்ண வெளிப்படுத்தினார். பின்னர் இதுபற்றி எதிர்ப்புகள் கிளம்பியபொழுது சிறீலங்கா அதிகாரிகளுக்கூடாக இச்செய்தி மறுக்கப்பட்டது. அணுவாயுதங்களைக் கொண்டிராத கப்பல்களும், போரில் ஈடுபட்டிருக்காத கப்பல்களுமே கொழும்பு, திருகோணமலை துறைமுகங்களுக்கு வரமுடியும் என்ற விதி நடைமுறையில் உள்ளது. இதைப் பயன்படுத்தி சகல நாட்டுக் கப்பல்களும் குறிப்பாக அமெரிக்க ஏழாவது கடற்படைப் பிரிவின் கப்பல்கள் இத் துறைமுகங்களுக்குள் பல வசதிகளை பெற்றுள்ளன.

இவ்விரு நாடுகளுக்கும் மிடையில் ஏதாவது இராணுவப் பொருத்தனைகள் ஏற்படுமானால் அது இந்தியாவைப் புறக்கணித்து ஏற்பட முடியாது என கருதப்படுகின்றது. கடந்த யூலை இனக் கலவரத்தின் போது இந்நிலை வெளிப்பட்டது. அப்போது UPI செய்தித் தாபனம் இனக் கலகத்தை அடக்க சிறீலங்கா பாகித்தான், பங்களாதேசம், அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, போன்ற நாடுகளிடமிருந்து இராணுவ உதவிகள் கோரியதாக செய்திகள் வெளியிடப்பட்டது. உடனடியாகவே இந்தியா இதுபற்றி கவனம் செலுத்தியது. தனது வெளிநாட்ட

மைச்சரை கொழும்புக்கு அனுப்பி மேற்கத்தைய வல்லரசுகளோடு இத்தகைய உடன்படிக்கைகள் செய்யப்பட மாட்டா என உத்தரவாதம் கோரியதாக தெரிய வருகின்றது. இச்செய்தி தவறானது என்று வெளியிட்ட சிறீலங்கா அரசு UPI நிருபரை நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றியது. ஆனால் சிறீலங்கா மறுத்தபோதும் லண்டனோ, வாசிங்டனோ இதுபற்றி மௌனமே சாதித்தன.

இப்பிராந்தியத்தின் அமைதியை குலைக்க சில சக்திகள் முனைவதால் வெளிச் சக்திகள் தலையீடு இரு நாடுகளுக்குமே பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என தான் செயவர்த்தனைவிற்கு கூறியதாக பின்னர் லோகசபையில் இந்திராகாந்தி தெரிவித்தார். மேலும் இத்தகைய தலையீடுகள் நேரடியாக இந்தியாவை பாதிக்கும் என்ற வகையில் இந்தியாவை 'வேற்று நாடாக' இவ்விடத்தில் கொள்ள முடியாது என்று காந்தி கூறியதாகவும் தெரிகின்றது.

ஆனால் இவையெல்லாம் தவறான செய்திகள் என்றும் தனக்கு இத்தகைய நோக்கங்கள்

எதுவும் இல்லையென அமெரிக்கா மறுத்தது. ஆனால் அமெரிக்கப் போக்கினை அறிந்தோர்க்கு இது வியப்பாக இல்லை. ஏனெனில் இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுக்கு முதலில் அதிகார பூர்வமான மறுப்பு வெளியிடப்படும். பின்னர் இரு பொருள் படத் தக்க அறிக்கை வெளியிடப்பட்டு இவ் விடயம் தன்னால் கைகழுவி விடப்பட்டதாக அமெரிக்கா அறிவிக்கும். பின்னர் இவைபற்றி உண்மைகள் வெளிவந்த பின்னர் 'அமெரிக்க நலன்களை' இப்பிராந்தியங்களில் பாதுகாப்பதற்கு இத்தகைய இராணுவ நடவடிக்கைகள் அவசியம் எனக் கூறப்படும். சிறீலங்காவைப் பொறுத்தமட்டிலும் நிகழ்வது இதே கதைதான் என அரசியல் அலுவலானிகள் கருதுகின்றனர்.

இக்கட்டுரை 'Hongkong Standard' எனும் சஞ்சிகையில் காமினி நவரத்தின என்ற இலங்கை செய்திப் பத்திரிகையாளரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. (நன்றி: மார்ச் 1ந்திகதி Hongkong Standard)

○

பரம ரகசியமாய் கண்டிப்புடன் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் கட்சியின் வாழ்நாளில் இது ஒரு தற்காலிகமான அம்சம் தான். இந்த தற்காலிக அம்சம் ஜாராட்சியை அகற்றியதும் அகன்றுவிடும். அப்போது கட்சி பகிரங்கமாகவும் சட்ட ரீதியாகவும் வேலை செய்யும். அப்போது ஜனநாயகத் தேர்தல்கள் என்ற சித்தாந்தத்தின் பேரிலும், ஜனநாயக மத்தியத்துவம் என்ற சித்தாந்தத்தின் பேரிலும் கட்சி அமைப்புகள் கட்டப்படும்.

உண்மையான கட்சியை கட்டுவதில் நாம் தொடர்ந்து ஈடுபடும்போது பாட்டாளி வர்க்க மனோபாவத்திற்கும்; தன்னுடைய அராஜகப் பேச்சுக்களை ஜம்பமாகப் பேசுகிற முதலாளித்துவப் படிப்பாளியின் மனோபாவத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை பகுத்தறிய வர்க்க உணர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளி கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு என்று ஏற்பட்டுள்ள கடமைகளை சாதாரண அங்கத்தினர் மட்டுமின்றி "தலைமையில் உள்ளவர்களும்" நிறைவேற்றிப் போற்றிப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்கு அவன் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

-லெனின்.

(ஔரடி. முன்னால் ஈரடி. பின்னால்-என்னும் நூலில்)

தோழர்களே, வாசகர்களே !

நாம் எமது வெளியீடான "ஈழம்" இதழின் 3 வெளியீடுகளை இதுவரை அனுப்பியிருந்தோம். 4-வதான இவ்விதழையும் நாம் தங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறோம். ஆனால் தொடர்ந்தும்- இப்படி அனுப்புவதென்பது எமது சக்திக்கு மீறியதாகும். ஆதலால் "ஈழம்" இதழுக்கான அன்பளிப்பு தொகையினை அனுப்பி இதழினை தொடர்ந்து பெற்றுக்கொள்வீர்களென நம்புகின்றோம்.

(இந்தியாவிற்குள்)

தனி இதழ் - 2 ரூபாய்

6 மாதம் - 12 ரூபாய்

ஒரு வருடம் 20 ரூபாய்

தொடர்பு :

க. பாலன்

10, கங்காராம் தோட்டம்,
சென்னை-600 024

ஸ்ரீலங்கா அரசியல் பின்னணியில் ஈழவர் புரட்சியை முன்னெடுத்துச்செல்ல இருக்கும் நாம், சமூகவியலான ஆய்வுகள் செய்து சமூக அடித்தளப் பிரச்சனைகளை இனங்கண்டு கொண்டு இதற்குரிய பொதுமைப்படுத்திய தீர்வை முன்வைத்த போராட்டமே இறுதியான வெற்றியைப்பெறும் என்று கூறுகிறோம். இது இயங்கியல் ரீதியான உண்மை - இந்த இலட்சிய நோக்குடைய இயக்கமே புரட்சிகர இயக்கமாக இருக்க முடியும்.

இந்த வகையில் இலங்கையில் வர்க்க ரீதியான முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்து புரட்சிக்கான சூழ்நிலைக்கு வராமல் தடுப்பதற்கு அவ்வப்போது பல்வேறுவிதமான நடவடிக்கைகளை அன்றைய- இன்றைய அரசியல் பிரமுகர்கள் (முதலாளித்துவ மேல்மட்ட வர்க்க நல அரசியல் பிரமுகர்கள்) செய்தும், செய்துகொண்டும் இருந்திருக்கிறார்கள். அப்பாவி மக்களின் பிரதிநிதிகளாகவும், ஆனால் தம் வர்க்க நலத்தை மட்டும் கருத்தில் கொண்டவர்களாகவும் இருந்த இந்த அரசியல் பிரமுகர்களின் நடவடிக்கைகளில் பூதாசிரமண பின் விளைவுக் காலக்கட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வப்போது பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட இந்தப் பிரமுகர்களுக்கு 'மதம்' என்பது முக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது என்பதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

சமுதாய உணர்வின் ஒரு வடிவம் 'மதம்' — அதாவது மனிதரின் நடவடிக்கைகளுக்கு உருவம் கொடுத்து அவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் செயலாக்க வைக்கிறது! இதனை ஸ்தாபன மையமாகிய மத நிறுவனங்கள் பெரிதும் கையாண்டு கொண்டு ஒரு வர்க்க நலம் (முதலாளித்துவ பூர்வா) சார்ந்த செயல்களில் அப்பாவி மக்களை கொண்டு செல்கின்றன. மத போதனைகள், கட்டுப்பாடுகள், வழக்கங்கள் இந்த அப்பாவி மக்களின் மனத்தில் விழிப்புணர்ச்சி வரவிடாமல் தடுக்க தலைமுறை தலைமுறையாக ஊட்டி வரப்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞான வளர்ச்சிபெற்ற இக்கால கட்டத்தில் நாம் இதனைக் கண்கூடாக காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

“கடமையைச் செய் பலனை எதிர் பாராத!” — என்கின்றது தத்துவம் இங்கு

கடமை எது? அப்படிச் செய்தாலும் பலனை ஏன் எதிர்பார்க்கக் கூடாது? என்ற கேள்விகள் இந்த அப்பாவி மக்கள் மனத்தில் தோன்ற வண்ணம் குருட்டு நம்பிக்கை ஊட்டப்படுகின்றது. புரட்சியை முன்னெடுக்க இருக்கும் தோழர்கள் படிப்படியாக இம்மக்கள் மீது தங்கள் செயல்பாடுகளை விளக்கி அவர்களைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டியது நிகழ்கால நடவடிக்கையாக அமைகின்றது.

இந்த வகையில் ஆரம்பத்தில் இலங்கையிலும் ஈழவரிடையேயும் உள்ள மதம் சார்ந்த சனைகளை ஆராய்வோம்.

பரதீ-

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் பௌத்த, இந்து, இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ- கத்தோலிக்க என்ற நான்கு பிரதான பிரிவுகளில் மதம் பிளவுக்குப் பிளவாகியது கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்க ஆட்சிகாலமான வெள்ளையருக்குட்பட்ட காலத்தில் ஒருக்கப்பட்ட வர்க்கங்களில் பௌத்த, இந்து, இஸ்லாமியர் பிரதானங்களில் இருந்தனர். இங்கு வெள்ளையரின் அடிவருடியாக மதம் ராறிய இலங்கை கிறிஸ்தவ- கத்தோலிக்கர்களும் யாழ்ப்பாண மேல் மட்டத்தவர்களும் இருந்து கொண்டு இலங்கை நூராவக்குமாக சுரண்டலுக்கு வழி சமைத்துக் கொடுத்தார்கள். வெள்ளையர்கள் இந்த மேல்மட்ட வர்க்கத்தாருடனேயே அதிகமான தொடர்புகளை வைத்துக்கொண்டு இவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்குவதன் மூலம் மக்களையும் ஏமாற்றி இருக்கிறார்கள்.

இந்த கிறிஸ்தவ-கத்தோலிக்க மத மாற்றங்கள்-இலங்கையில் சமூக குறைபாடுகளால், பொருளாதார பின்னடைவுகளால் பாமர மக்கள் மீது மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அத்துடன் மதபோதனைக்கான கவர்ச்சியும் ஆளும் வெள்ளையர்கள், போதிக்கும் போதகர்கள் ஒரே மதத்திலிருந்தமையால் அவ்வப்போது கிடைக்கும் விசேட சலுகைகளும் கல்வி கற்கவேண்டிய காரணத்துக்காகவும் மத மாற்றம் ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில் மதமாற்றம் பெற்ற இலங்கையர்கள் கலாச்சார மாற்றங்களைப் பெறவில்லை என்பதே. அதாவது பெருவாரியான மக்கள் கலாச்சார ரீதியாக மாற்றமடையாமல்

மதம் சார்ந்த வழிபாட்டில் மட்டுமே வேறுபட்டுக்கொண்டு இன்றும் வாழுவதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இப்படியான ஆரம்பக் காலகட்டத்தில் 20ம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் வியாபார ரீதியான தனித்துவமான இடத்தை இலங்கையில் இஸ்லாமியர் பெற்று இருந்தனர். அக்காலகட்டத்தில் இலங்கைத் தேசியவாதத்தின் தொடக்கக் காலத்தில் இலங்கை வர்த்தக முதலாளித்துவம் பெரும் பங்கினராக பௌத்த சிங்களவராகவும், சிறு பங்கினராக யாழ்ப்பாணத்து மேல் மட்ட தமிழர்களுடன் கூட்டாக தமது வர்க்க நலன் சார்ந்த செயல்களில் ஈடுபட்டனர். அத்துடன் எழுச்சியுறும் இந்த தேசிய வர்த்தக முதலாளித்துவம் சிங்கள பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களுக்கூடாக தமது வர்க்க நலன்களை முதன்மைப் படுத்திய ஆரம்ப நிலையிலேயே கத்தோலிக்க விரோத, முஸ்லிம் விரோத, இந்திய விரோத (இந்துக்களை இதில் அடக்கலாம்) நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட தொடங்கினர். இங்கு இஸ்லாமியர் வர்த்தக ரீதியில் தங்களுக்கென்று ஒரு இடத்தைப் பெற்றிருந்ததுடன் கொழும்பில் மேல்மட்ட இந்தியத் தமிழரும் வர்த்தக ரீதியான இடத்தைப் பெற்று இருந்தனர். வர்த்தகப் போட்டியினால் தம்மின மக்கள் பாதிப்படவதற்கு உடந்தையாக இந்த யாழ்ப்பாண உயர்மட்ட தமிழர்கள் இருந்ததுடன் இனத்தையும் காட்டிக் கொடுத்தனர். இந்த வகையிலேயே வர்த்தக முதலாளித்துவப் போட்டியினால் 1915ல் பௌத்த இஸ்லாமியரின் கலவரம் மூண்டு பாதிப்பை உண்டு பண்ணியது. இது வர்த்தக முதலாளி மட்டத்தவர்களிடையே யாழ்ப்பாண மேல் மட்டத்தவர்க்கும் இஸ்லாமிய வர்த்தக முதலாளிகளுக்கும் இடையே மனக்கசப்பை உண்டு பண்ணியது. முக்கியமான வர்த்தகத் துறைகள் பிரிட்டிஸ் காரரிடம் இருந்ததென்பதை (கிறீஸ்தவ-கத்தோலிக்க) நாம் நினைவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழர் முதலாளி மீது காழ்ப்புணர்ச்சி

இலங்கை பிரிட்டிஸாரிடம் இருந்து விடுபட்ட இந்த தேசிய முதலாளித்துவம் முக்கியமாக U. N. P. இல் இருந்து S. L. F. P. தனித்துவமாக வெளிப்பட்டது வெறும் பௌத்த சிங்கள தலைமைகளுடன் (பிக்குகளின் பின்னணியில்) பௌத்த பிரச்சாரங்களின் ஊடாக வைத்த கோரிக்கைகளின் மூலமே. அதாவது கிறீஸ்தவ விரோத நடவடிக்கைகளில் (பெரிய பிரச்சனைகள் இஸ்லாமல் இலகுவான பிரச்சனைகளின் மூலமே) பௌத்த நிலை நாட்டத்தின் மூலம்

S. L. F. P. ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது - கிறீஸ்தவ - கத்தோலிக்க வீழ்ச்சியும் ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்க வீழ்ச்சியும் இதன் மூலம் ஆரம்பமாகியது. அந்த செயல்கள் மும்முரத்தால் சுதேச மொழித் திட்டங்கள் நடைமுறையாகியது. ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தில் அடிவருடிகளாக இருந்த யாழ்ப்பாண தமிழ்த் தலைவர்கள் இப்போதுதான் தம்மை சூழ்ந்த நிலைகளை கவனிக்க முற்பட்டார்கள். இதற்கேற்றபடி 1958 கலவரமும் இந்த மேல்மட்ட வர்த்தக முதலாளிகளை பாதிக்கும் வண்ணம் அமைந்தது. மொழி மூலத்திட்டங்களால் உணர்ச்சிமயமாகிய பௌத்த சிங்களவர் இதுவரை காலவெள்ளை ஆட்சியாளரின் கைப்பொம்மைகளாக இருந்த ஆங்கிலம் பேசிய யாழ்ப்பாணத் தமிழர் முதலாளி மேல் மட்டத்தவர் மேல் ஒரு காழ்ப்புணர்ச்சியுடன் (இன உணர்வாகப் பரிணமித்த) கூடிய இனப்பகைமையைத் தோற்றின. அப்போது இருந்த முதலாளித்துவ தமிழ் யாழ்ப்பாண அரசியல் பிரமுகர்களும் இதனைக் கூர்மைப்படுத்த ஆரம்பித்தனர். ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டச் சத்தியாக்கிரகம் இதனை வெளிப்படுத்துகிறது. அதே வேளையில் ஆங்கில எதிர்ப்பை தேசிய விடுதலைக்கு முன் வைக்காத இவர்கள் சிங்கள எதிர்ப்பை முக்கியமாக முன் வைக்கத் தொடங்கியது முதலாளித்துவ உட்போட்டி வெளிப்பாடென்பதையே காட்டுகின்றது. இந்தச் சமயத்தை கொழும்புவாழ் இஸ்லாமிய வர்த்தக மேல்மட்டம் தனக்கு சாதகமாக பௌத்த சிங்கள கூட்டமைப்புடன் ஏற்படுத்தி தம் நலம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்கு புத்துயிர் கொடுக்க முன் வந்தது.

இந்நிலையில் இலங்கை கிறீஸ்தவ கத்தோலிக்கர் தங்கள் மத ரீதியான தனித்துவம் இழந்த நிலையில் தங்கள் இனத்தவருடன் ஒருமைப் படலாயினர். தமிழராக இருந்தவர்கள் ஈழவர்களாகவும், சிங்களவராக இருந்தவர்கள் ஸ்ரீலங்கா சிங்களவராகவும் வேறுபட்டனர். ஏற்கனவே கலாச்சார (மத ரீதியான ஒருமை தவிர) பிரிவுகள் இருந்தமையால் இது இலகுவாக நிறைவேறியது. ஆனால் புத்தளம் நீர் கொழும்பு வரை வாழ்ந்த கரையோர கிறீஸ்தவ - கத்தோலிக்கர்கள் தமிழராக இருந்த போதிலும் மத நிறுவனங்களால் தற்போது சிங்கள மொழிபேசுபவர்களாக மாற்றியுள்ளார்கள். இவர்கள் பெரும்பான்மையான ஈழவர் கலாச்சார பண்புகளுடன் கரை நாட்டுச் சிங்களவர்களாக இப்போது பரிணமித்து வருகிறார்கள்!

இஸ்லாமியரைப் பற்றிய ஆய்வு

இந்நிலையில் ஈழவரில் இருக்க வேண்டிய இஸ்லாமியரைப் பற்றிய ஆய்வு தேவைப்படு

கின்றது. சற்று உன்னிப்பாக ஆராய்வோம் யாழ்ப்பாண உயர் மட்ட பூர்சுவா, குட்டி பூர்சுவா பிரமுகர்கள் முழுத்தமிழர்களின் தலை விதியை தம் வர்க்க நலம் சார்ந்த செயல்களினால் நிர்ணயித்து கஷ்டப்படுத்தினார்களோ அதே போல கொழும்பு வாழ் இஸ்லாமிய உயர் மட்ட வர்க்கத்தினர் தம் நலம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்காக தம் மத மக்களையும் அதன் மூலம் ஈழவரையும் தொல்லைக்குள்ளாக்கி வருகிறார்கள் என்பது வெளிப்படையான கசப்பான உண்மையே!

(இலங்கையில் இந்த இஸ்லாமியரின் நிலைப்பாடுகள் பற்றி தர்க்கீகம் 12, 18 இல் கட்டுரைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன அத்துடன் தேசிய இனப் பிரச்சனையும் முஸ்லீம் மக்களும் என்றவ. ஐ. ச. ஜெயபாலனின் வெளியீட்டுப் புத்தகமும் ஒருவாறு விளக்கத்துடன் வெளிவந்துள்ளது.)

அதாவது, 1981 இல் எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவர அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் கள் (இலங்கைச் சோனகர்)—ஈழவர்களில் 28.1% ஆகவும் இலங்கை வாழ் முஸ்லீம்களில் இந்த இஸ்லாமியர் 93.2% ஆகவும் காணப்படுவது தெரியவருகின்றது. ஸ்ரீ லங்காவின் சகல மாவட்டங்களிலும் இவர்கள் பரவலாக வாழ்கிறார்கள். (குறைந்த வீதத்திலாவது) ஆனால் ஈழவர் பிரதேசங்களான அம்பாறை 41.6%, மட்டக்களப்பு 24.0%, திருகோணமலை 29.0% மன்னார் 26.6% உம் புத்தளத்தில் 9.7% உம் செறிவாக வாழ்வதைக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து இந்த இஸ்லாமியரின் பாரம்பரிய இடங்களாக அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார்—மன்னார் தென்பகுதியும் புத்தளத்தின் வட பகுதியுமான பிரதேசங்கள் அமைவதனை அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. மேலும் இங்குள்ள பூர்வ குடிகளின் பிரதான தொழிலாக விவசாயம் அமைவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. அத்துடன் இம்மக்களின் வியாபார ரீதியான வெளிப்பாடுகளே இவர்களை பரவலாக வெளிமாவட்டங்களில் குடியிருக்க வழிவகை செய்துள்ளதென்பதும் தெளிவாகிறது. அம் மக்கள் கல்வி அறிவில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருந்திருக்கிறார்கள். துர் அதிஷ்ட வசமாக கொழும்பு வாழ் உயர் இஸ்லாமியர் எல்லா இஸ்லாமியரின் நடவடிக்கைகளுக்குமான எதேச்சாரித்தனமாக முடிவெடுக்க இந்தக் குறைபாடே பெரிதும் காரணமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் 1.6% பிரிவினலேயே

இஸ்லாமியர் இருந்தபடியால் இவர்கள் யாழ் மேல்மட்ட பூர்ஜுவா பிரமுகர்களுடன் முக்கியமான தொடர்புகளுக்கு ஆதாயமாக அமையவில்லை. இந்த இஸ்லாமியரின் தலைமை கொழும்புவாழ் இஸ்லாமியரின் கைகள்லேயே இருந்திருக்கிறது.

இஸ்லாமியரை எடுத்துக்கொண்டால் ஈழ வரில் கலாச்சார ரீதியிலும் ஒருசில வித்தியாசங்களைக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பது தெரியவரும். பெண்கள் சேலை உடுத்தி தலையில் மொட்டாக்குப் போட்டுக் கொள்வது, ஆண்கள் மீசையை மழித்து தாடி விடுவது, தலையில் தலைப்பாகை இல்லாமல் தொப்பி அணிவது போன்றவற்றைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். உலகளாவிய முஸ்லீம்கள் பலவித இனங்களாக பிளவுண்டிருப்பது தெளிவான உண்மை. இங்குள்ள இஸ்லாமியர் ஈழவர் என்பதை உணராவண்ணம் இதுவரை இருந்த எதேச்சையான தலைப்பீடம் தடுத்து வந்துள்ளது. வித்தியாசமான கோணத்தில் பிரச்சார வேலைகளையும் செய்துள்ளது. இந்தப் பாரம மக்கள் கல்வியறிவற்றிருந்ததே இந்த நிலைக்கான காரணமாக இருந்திருக்கிறது. உலகில் தோன்றிய மதங்களில் முஸ்லீம்மதம் கடைசியாக வந்தமையால் கூடிய மதப்பிடிக்களை இம்மதம் கொண்டுள்ளது. ஆனால் மத அனுஷ்டானங்களிலும் மோட்டுத் தனமான பிடிவாதங்களிலும் உலகெங்கும்வாரும் இம்மத மக்கள் பொருளாதார ரீதியில் பெரும் குறைபாட்டைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள். (பன்றி இறைச்சி உண்ணாமை உணவு சம்பந்தமான கெடுபிடிகள்) இந்த நிலையில் பாய்ச்சல் ஈழத்திலும் ஸ்ரீலங்காவிலும் இடம் பெறவே செய்கின்றது. கூடுதலான இஸ்லாமியரின் நாட்டம் வியாபார ரீதியாக இருப்பதால் இடம் விட்டுச் சென்று தொடர்பு கொள்பவர்கள் இவர்களாக இருப்பதால் குட்டி பூர்சுவாத் தன்மையால் வர்க்க நலன் சார்ந்த அரசியலே மேலோங்கி வந்துள்ளது.

ஈழவரின் பரிதாப நிலை

இந்த வர்க்க அரசியல் பிரமுகர்களால் ஈழவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டே இருக்கிறார்கள். 1961 இல் நடைபெற்ற ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் பேரராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட கிழக்கு மாகாண வட மாகாண இஸ்லாமியர் குறிப்பாக எருக்கலம் பிட்டி, கே - எஸ் - கபூர், கல்முனை மன்னார் மௌலானா என்பவர்கள் கைதாகி பனுகொடை முகாபில் இருக்க வீட்டுக்காவலில் வைக்கப்பட்ட M. C. அகமட் தமிழரசுக் கட்சியிலிருந்து விலகி ஆளும் S. L. F. P. இற்கு

சேர்ந்ததை (இதன் பின்னணியில் முஸ்லீம் கொழும்பு தலைமை பெரிதும் முன்னின்றிருக்கிறது — பூர்சுவாப் போட்டி) இந்த தமிழரசுக் கட்சி பூர்சுவாக்கள் பெரிதுபடுத்தி புலம்பிக் கொண்டு திரிந்து இஸ்லாமியரை ஈழவரிடமிருந்து வேறுபடுத்தி நின்றிருக்கின்றனர் அடிப்படையிலான இஸ்லாமியர்கள் பெரிதும் கலந்து கொண்டும் சிறை சென்றதும் இந்த பூர்சுவாக்களின் கண்களுக்குப் படவில்லை. வேறொரு பூர்சுவா பிரிந்ததுதான் இவர்கள் கண்ணுக்குப் பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் வர்க்க அரசியல் பிரமுகர்களால் ஏற்பட்ட பிளவுகளை ஈழப் புரட்சியாளர்கள் என்றென்றும் மறக்க முடியாது. துரதிர்ஷ்டவசமாக கொழும்பு வர்த்தக முதலாளித்துவ இஸ்லாமியரை கைகளில் இருந்த இஸ்லாமிய மக்களின் நிலை பேரினவாதப் பிடியில் இருந்து தப்பியதா? அதுவும் இல்லை - முதலாளி வர்க்க நலனுக்காக இந்தப் பாமரர்கள் பெற்றதும் பெற்று வருவதும் துன்பங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமில்லை. இந்த செய்கைகளை மறைத்தும் எழுச்சியை மழுக்கடிக்கப் பாடுபட்டும் கொண்டிருக்கிறது இந்த வர்க்க நல தலைமைப் பீடம், புத்தளம், காஸி, கொழும்பு இல் நடந்த பேரினவாத அட்டகாசங்களை இதில் கவனிக்கலாம். புனிதப் பிரதேசமாகக் கூறிக்கொண்டு, இஸ்லாமியரின் பாரம்பரியப் பிரதேசங்களான அம்பாறையில் பலத்த சிங்களக் குடியேற்றங்கள். இதனால் பாமர இஸ்லாமிய விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தை பறி கொடுத்துவிட்டு திணறி நிற்கிறார்கள். இப்படியாக வர்க்க நல அரசியல் பிரமுகர்களாலே ஈழவரின் நிலை கவலைக்குரிய இடமாக கொண்டு வந்து தள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

இவற்றுக்கு விடிவு ஏது? நாடெங்கிலும் பரவலாக்கப்பட்ட கல்வி வசதிகளால் ஆங்காங்கே தோன்றும் புத்தி ஜீவிகளை அவதானித்து அவர்கள் மூலமாக திடமான போராட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் போதே ஈழவர் விடுதலைக்கு வழி சமைக்கும். இதன் பிரதான பங்களிப்பை ஈரோஸ் செய்தே தீரும்.

இப்போதுள்ள சூழ்நிலைகள் இதற்கு சாதகமாகவே அமைந்துள்ளது வரவேற்கத்தக்கதே. புரட்சியாளர்கள் வர்க்கநல இனவாதம் பேசும் இந்த பசப்பு போலி அரசியல் பிரமுகர்களை மக்களுக்கு இனங்காட்டி வழி நடத்திச் செல்ல வேண்டும். தற்போதைய ஸ்ரீலங்கா பாராளுமன்றத்தில் ஏதோ ஒரு விதத்தில் இணைந்து நிற்கும் இஸ்லாமிய வர்க்க நல பிரமுகர்களின் கைகள் ஓடியப் போகின்றன. விகிதாச சார

தேர்தல் முறையால் இவர்கள் இனி பௌத்த சிங்களப் பேரின வாதக்காரர்களுக்குத் தேவை இல்லை' தம் தலையில் மண்ணைப் போட்டுக் கொண்ட இந்த பூர்சுவாக்கள் புலம்பப் போகிறார்கள். இந்த புலம்பலில் எடுபடாமல் புத்திசாலித்தனமாக புரட்சியாளர்கள் மக்களை வழி நடத்த வேண்டிய பெரும் பொறுப்புக்குள்ளாகிறார்கள்.

பிரிந்து போகும் சுதந்திர உரிமை

சுய நிர்ணய உரிமைச் சுதந்திரத்தை, அதாவது பிரிந்து போகும் சுதந்திர உரிமையை ஆதரிப்பவர்கள் தனிப்பிரிவு வாதத்தை தூண்டி விடுகிறார்கள், என்று குற்றஞ்சாட்டுவது முட்டாள்தனமானது, நயவஞ்சகமானது. விவாகரத்து சுதந்திர உரிமையை ஆதரிப்பவர்கள் குடும்ப உறவுகளைக் கெடுப்பவர்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவது எவ்வளவு முட்டாள்தனமானதோ அதே போன்றது. முதலாளித்துவ அரசில் சுயநிர்ணய உரிமையை, தேசிய இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையை மறுப்பது மேலோங்கி நின்று அதிகாரம் செலுத்தும் தேசிய இனத்தின் விசேட உரிமைகளை சனநாயக முறைகளுக்குக் குந்தகமாக ஆதரிப்பது ஆகும்.

முதலாளிய சமுதாயத்தில் நிலவுகின்ற எல்லா உறவுகளினின்றும் தோன்றும் அரசியல் புரட்டின் காரணமாக சில சமயங்களில் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களும், பத்திரிகை எழுத்தாளர்களும் ஒரு தேசிய இனம் பிரிந்துபோவதைப் பற்றி அற்பத்தனமாக- மடத்தனமாக- விளையாட்டுத்தனமாகப் பிதற்றுகிறார்கள். ஆனால் அப்பேச்சினால் பிற்போக்குவாதிகள் மட்டும் தான் பயப்பட முடியும். சனநாயகக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றி நிற்பவர்கள் அதாவது அரசின் பிரச்சனைகள் மக்களாலேயே தீர்க்கப்படல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி நிற்பவர்கள் அரசியல் வாதிகளின் பிதற்றலுக்கும் மக்களின் முடிவுகளுக்குமிடையில் "மாபெரும் தூரம்" இருக்கிறது என்பதை நன்கறிவார்கள்.

-லெனின்

(தேசியக் கொள்கையும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசிய வாதமும்)

கனவுகளையா

கைது செய்வார்கள்?

லால்சலாம்

இழப்பின் சோகம்
எம் விழிகளில்
எரிய...

எதைத் தேடிப்
பார்க்கின்றீர்
எம் கண்களில்?

விழிகளில் வழிவது
நீர் என்று
நினைக்கின்றீர்!

அது—
எம்
விடுதலைப் போரில்
வெடிகுண்டாய் மாருதா?
அல்லது
நாளைய விடியலின்,
விந்த மணிகளாய்
விளையாதா?

□
கனவுகள்
ஆமாம்,
எம் கனவுகளைக் கூட
கைது செய்ய
நினைத்தார்கள்!

□
ஒவ்வொரு நாளும்
விடுதலைப் போரில்
எம் கனவுகள் கூட
விழித்து எழுந்தால்
கனவுகளையும் தான்
கைது செய்ய
நினைத்தார்கள்.

ஆனால்
கண்களைத்தான்
பறிக்க முடிந்தது!

□
அவர்களுக்குத் தெரியும்
‘எம்
கண்களே இன்று
கலக எழுச்சிக்கு
களமாய் ஆனது!

□
சமாதானம்
ஒரு
சமாதியாகவே
இனவெறி
இங்கே
இராணுவமானது!

புத்தர் புன்னகை
சந்நிதானத்தில்
அமைதிப் புருவை
அயுத முனையில்
ஆயிரம் கிழிசலாய்
குத்திக் கிழிக்கிறார்!

□
ஒருமைப்பாடு
உயிர்களைக் கொய்ததால்
எரிமலை ஆனோம்
எரிமலை ஆனோம்!

□
இழப்பின் சோகம்
இரத்தச் சுவடை
எம் விழிகளில்

எழுதி... எழுதியே
கடலில் கலக்கும்,
அலைகளை
எழுப்பும்!

□
கணவனை இழந்தோம்
கற்பை இழந்தோம்
தாயை இழந்தோம்
தந்தையை இழந்தோம்
ஆனாலும் எம்
தாயகத்தை
இழந்திட மாட்டோம்!

□
தமிழை எரிக்கலாம்
தமிழ் நூலை எரிக்கலாம்
தமிழ் பேசும்
அனைத்து மக்களையும்
ஒட்டுமொத்தமாய்
சுட்டு எரிக்கலாம்
ஆனாலும்
இழந்த மானுட
மேன்மையை மீட்க
போரிடும் எம்
விடுதலை உணர்வை
சுட்டு எரித்திட
என்றும் இயலாது!

□
இறந்த மறவரின்
கல்லறை தோறும்
கரங்கள் உயரும்
கரங்கள் உயரும்
துப்பாக்கி ஏந்தியே
கரங்கள் உயரும்!

எப்படி நாங்கள் சகித்திடுவோம்...?

ஈழநேசன்

ஓநாய்க் கூட்ட மத்தியிலே—நாம்
ஒடுங்கும் ஆடுகள் ஆவதுவோ?
வீணய் நம்முயிர் போவதுவோ? - வீரம்
விழலுக் கிறைத்த நீராவதுவோ?

போனால் போகட்டும் நடந்தவரை- இனியோர்
போதும் இப்படி நடவாது— என
வீணய் இப்படிப் கதைப்போரை— நாம்
இனியும் நம்பிட முடியாது!

பேச்சுக்குப் பேச்சு சமாதானம் ஆனால்
பேச்சினிடையிலே அவமானம்!
ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் இடையினிலே— அவன்
ஆயுதம் குவிக்கிற அவகாசம்!

(ஓநாய்க் கூட்ட ..)

எங்களை நாங்கள் ஆள நினைப்பது
எப்படிப் பிரிவினை என்றாகும்?
எங்களைப் பிறருக் கடிமையென்பது
எப்படி ஒற்றுமை என்றாகும்?

எங்கள் காணியை அவர்கள் பறிப்பதை
எப்படி நாங்கள் ஏற்றிடுவோம்?
எங்கள் ஊரினில் பிறர் குடியேற்றம்
எப்படி நாங்கள் சகித்திடுவோம்?

(ஓநாய்க் கூட்ட...)

கழுகின் வருகையை எதிர்பார்த்து— அவன்
கோண மலையினைத் திறக்கின்றான்— உலகம்
அழியும் போரில் என்றறிந்து— இதை
எவன்தான் தடுக்க வருகின்றான்?

பிழைபடச் சோவனிஸ்ட் அரசாங்கம்— தன்
பொருளியல் கொள்கைத் தவறுகளால்
இழைத்திடும் கொடுமை அறியாமல்— அவர்
எம்மேலன்றே பாய்கின்றார்?

(ஓநாய்க் கூட்ட...)

தேயிலைத் தோட்ட மலைச்சரிவில்— எம்
தேகம் வியர்க்க உழைக்கின்றோம்!
போய்விடு வெளியே என்கின்றான்— நாம்
போகாவிட்டால் உதைக்கின்றான்!

உழைப்பவ னுக்கே உலகம் சொந்தம்— இதை
உணர்த்திவிட்டது மார்க்சீயம்!
உழைப்பவர் திரண்டு போராட— இங்கே
உதித்திடும் பொதுமைப் புத்துலகம்!

ஆயுதம் தாங்கிய புரட்சிக் கலகம் பக்குவமடைந்து வருகிறது; நமது கண்ணுக்கு முன்னால், தானாகவே நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளின் அழுத்தத்தால், தானாகவே மக்கள் ஆயுதம் தாங்கிய புரட்சிக் கலகத்தைத் தயார் செய்து வருகிறார்கள். சிறிது காலத்திற்கு முன்பு வரையிலும் எதேச்சாதிகார ஆட்சியை எதிர்த்து மக்கள் நடத்திய போராட்டம் “கலகங்கள்” என்ற வடிவத்தில் மாத்திரம் வெளிக்காட்டிற்று; உணர்வு பூர்வமாக இல்லாமல் ஸ்தாபன ரீதியாக இல்லாமல், தானாகவே சில சமயங்களில் முரட்டுத் தனமாகக் கலகங்கள் வெடித்தன. ஆனால், மிகவும் முன்னேற்றமடைந்திருக்கும் வாக்கமான பாட்டாளி மக்களின் இயக்கமான தொழிலாளர் இயக்கம் இந்த ஆரம்ப கட்டத்தைக் கடந்து இப்பொழுது மேலும் வளர்ந்திருக்கிறது. சமூக ஜனநாயக வாதிகள், லட்சிய உணர்வுடன் நடத்திய பிரச்சாரமும் கிளர்ச்சியும் இப்பொழுது பலன் கொடுத்திருக்கிறது. யதேச்சாதிகார ஆட்சியை எதிர்த்து நடத்தப்பட்ட கலகத்திற்குப் பதிலாக இப்பொழுது ஸ்தாபன ரீதியாக வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களும், அரசியல் ஆர்ப்பாட்டங்களும் நடைபெறுகின்றன. கடந்த சில ஆண்டு காலமாக காட்டுமிராண்டித் தனமாக ராணுவம் திருப்பித் தாக்கியது, பாட்டாளி மக்களுக்கும், நகரத்திலுள்ள சாதாரண மக்களுக்கும் படிப்பினைகளைக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது; உயர்ந்த வடிவங்களில் புரட்சிகரமான போராட்டங்களுக்கு அவர்களைத் தயார் செய்திருக்கிறது. குற்றவியல் தன்மையுடைய தும், மானக் கேடான துமான யுத்தத்தில் யதேச்சாதிகார ஆட்சி மக்களை ஈடுபடுத்தியிருப்பதால் அவர்களுடைய சகிப்புத் தன்மை, அளவை மிஞ்சி விட்டது.

-லெனின்

(புரட்சிகரமான ராணுவமும், புரட்சிகரமான சர்க்காரும்)

...

...

...